

Katoliški glas

Settimanale - Spedizione in abbonamento postale - Gruppo I°/70% - Autorizzazione DCSP/II/40509/91/5681/102/88/BU DEL 12.11.1991
 Redazione - Uredništvo: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorizia - Gorica - Tel. 0481/533177 - Fax 0481/536978 - Poštni t/rn 11234499
 Poduredništvo: 34133 Trst - Trieste - ul. Donizetti, 3 - Tel. 040/370846 - Fax 040/633307

TAXE PERÇUE	GORIZIA
TASSA RISCOSSA	ITALY

Sveti Duh prihaja tiho in brez hrupa...

Ko je prišel binkoštni dan, so bili vsi zbrani na istem kraju. Nenadoma je nastal z neba šum, kot bi se bližal silovit vihar, in napolnil vso hišo... Prikazali so se jim jeziki, podobni plamenom... Vsi so bili napolnjeni s Svetim Duhom in začeli so govoriti v tujih jezikih, kakor jim je Duh dajal izgovarjati (Apd 2-1,4).

Vsako leto na binkošti poslušamo to poročilo in smo navdušeni nad vidnim in sprejemljivim delovanjem Svetega Duha, saj so učenci in vsi ostali v moči tega Duha »začeli govoriti v tujih jezikih« in ljudstvo je ostrmelo nad tem, kar se je dogajalo. Kaj takega bi si tudi mi želeli danes zase in za vso Cerkev. Želimo si, da bi Sv. Duh kot vihar odprl okna in vrata Cerkve, da bi kristjani izpolnjeni s tem Duhom brez strahu in brez oklevanja stopili v javnost. Mnogi si želijo, da bi v tem času, pol-

Beseda: binkošti

nem zmešnjav in negotovosti, ko je človeštvo zašlo v nekakšen labirint in ne vidi izhoda, po tem mogočnem delovanju zasvetila luč v temno človeške izgubljenosti, da bi oznanjevanje »velikih božjih del« bilo bolj očitno. Želijo, da bi oznanjevanje Gospodove smrti in trpljenja in njegovega vstajanja bilo bolj razumljivo današnjemu človeku, ki vsega tega, teh mogočnih božjih del več ne spoznava, ne razume in če kaj o tem ve, ne ve s tem kaj početi v vsakdanjem življenju.

Želijo tudi, da bi sama Cerkev v moči tega Duha dajala bolj vidno in odgovorno pričevanje za edinost, da bi bolj očitno premagovala vsa notranja nasprotovanja in sijala pred

današnjim svetom v luči najčistejše svetosti in tako bila res luč in sol za današnji svet.

Te želje so upravičene in pričakovane razumljive. Iz zgodovine Cerkve vemo, da so bila takšna obdobja pravih izbruhov milostnega delovanja navzven in navznoter. Morda smo mi danes podobni učencem, ki so na veliko noč zvečer, polni strahu in negotovosti zapahnili vrata. Hoteli so biti sami s svojo žalostjo in razočaranjem.

Kdo od nas ne pozna takšnih trenutkov, temnih ur in tudi dni. Stojimo pred življenjskimi tegobami in ne vemo kako naprej. Kot takrat v Jeruzalemu stopa tudi sedaj Jezus v našo sredo in zaželi MIR. Predstavlja se nam kot tisti, ki je pretrpel smrt in trpljenje. Kot zmagovalec nad smrtjo nalaga svojim učencem nalogo, naj svoje poslanstvo nadaljujejo, in jim končno za to da v pomoč Sv. Duha.

Evangelist pripoveduje ta dogodek tako preprosto in kar nekam zadržano. Brez kakšnih posebnih zunanjih znamenj stopa Vstali preprosto v prostor, kjer so bili. Nova življenj-

ska moč ne pozna pregrad in ne meja.

Morda nismo pomislili na to, da Kristus tako pred svojim vstajanjem, kot tudi po vstajenju, prihaja in se pojavlja prav tam, kjer so ljudje v stiski in so žalostni. Gospod prinaša upanje, olajšanje in radost in daje življenju nov smisel, odpira nova obzorja in oživlja človeška srca s svojim Duhom. Tako obdarjeni ljudje morejo in naj bi to svoje izkustvo posredovali naprej.

Vemo, da vera v Kristusa, ki živi med nami s svojimi poveljanimi ranami, daje moč, da premagujemo vse ovire in se odpiramo svojim bratom in sestram.

Jezus je dokazal, da je močnejša od sovraštva, nasilja in celo močnejša od same smrti, ljubezen in sprava, ki prinaša novo upanje in vero v človeka in svetlo bodočnost...

V moči Njegovega Duha morejo sprti narodi najti spravo, prizadeti in kakorkoli ranjeni novo skupno pot v prizadevanju za odpuščanje in novo skupno življenje.

Vse to se dogaja brez hrupa in reklame. Božji Duh deluje v tišini na področju človeških src.

Ali mi kristjani na pragu tretjega tisočletja še verjamemo v to in ali smo pripravljeni čakati z vso pripravljenostjo na Njegov prihod v TIŠINI?

Na vas bo prišel Sveti Duh in boste moje priče po vsem svetu

NAŠ UVODNIK

Znamenja časov

Oprostite mi. Kar sam sem se vrnil na prvo mesto, v najvažnejši del prve strani z namenom, da govorim o sebi. Seveda ne iz ošabnosti.

Najprej vprašanje: česa si, dragi bralec in draga bralka, pričakuješ od mene? Da bom zanimiv, poln vsebine, da bosta vsakokrat zadovoljna z menoj? Vsakokrat? Nemogoče. Nihče ni popoln na tem svetu, tudi jaz ne. Zadovoljiti vse? Nemogoče!

Imam za seboj 45 let: marsikaj sem videl, o marsičem poročal, marsikoga opisal. Vedno mi ni uspelo, a želel sem biti dosleden in zaradi tega sem tudi dobil palmo mučeništva: rodni bratje so me preganjali kakor noben italijanski desničarski časopis.

Sedaj je nastopil novi čas. Tudi zame.

V ta novi čas se polagoma uvajam, vsaj skušam. Rad bi pridobil nov način izražanja, primernegega temu času in današnjemu človeku - vernemu in nevernemu. Rad bi prišel do srca vsakega bralca. Zato vas prosim: ne ostanite le pri zahtevah, temveč tudi dajte. Kakorkoli. Čim več nas bo, tem bolj bomo vse zadovoljili in res oblikovali časopis, ki bo vreden tega imena. Za tem stremimo.

Zaradi pridevnika, ki ga nosim v naslovu, se mi nalaga velika odgovornost in naloga. Biti moram zvest svojemu izvoru, načelom, vrednotam, čemur so se danes premnogi odpovedali.

Nahajam se v sredini današnjih dogodkov (in kakšnih!), ki jih vsak teden opisujem. Rad pa prihajam v roke ljudem, ki mislijo (rad bi jim pomagal misliti), ki si želijo prenove — začeni pri sebi — ki imajo čut odgovornosti, zvestobe, skupnosti. Osebnost gledanje in mišljenje ostane nedotaknjeno. Osebnost je sveta stvar. Saj nas je Bog ustvaril enkratne. Niso naši prijatelji tisti, ki bi iz nas radi naredili maso ali nas spravili v maso.

Moji bralci so razkropljeni po vsem svetu: skupaj tvorimo veliko družino. Še več.

Smo mali binkošti, ki se prepuščajo vodstvu Duha.

V knjigi beremo: ...Prikazali so se jim jeziki kakor plameni, ki so se porazdelili ter obstali nad slehernim po eden«. Torej ni bil en sam velik plamen za vse — za vsakega posebej. Kakšno nepopisno domišljivo in tenkočutno ima Bog do vsakega izmed nas. Vsakdo pride v poštev.

V to smer gre moj pogled.

Zato vam kličem: vsak teden uresničujmo duh binkoštnega dne — skozi vse leto.

Hodimo skupno v to smer!

Vedno vaš

Katoliški glas

Kam spadam?

Tako se danes sprašujejo politiki in pripadniki skoro vseh strank: kam spadam, komu naj še verjamem, zakaj sem se boril ali borila celo življenje, da potem pridem do teh žalostnih in sramotnih zaključkov? Ne pripoznam se v tej stranki, v kakšno strujo naj grem sedaj?

Stranke so v razsulu, člani sedijo na teh ruševinah in se ozirajo okrog, vodstvo je sprto, neenotno, vrata ječ se stalno odpirajo za nove goste, sramotna telenovela se nadaljuje po vseh medijih, a nismo še prišli do konca.

Med vsemi so najbolj patetični komunisti, ki za vsako ceno se hočejo predstaviti kot »drugačne« in se poslužujejo takih argumentov, ki so sami po sebi smešni. Njihovi pripadniki so pošteni, kvečjemu so kradli za stranko in ne v svojo korist, kakor da bi ne bila to kraja, kakor da bi ne bilo izmikanje denarja skupnosti. Zgradili so si celo neko svojo moralo, ki je proti vsaki morali.

Antonio Gramsci je ponavljal, da je komunistična partija edina ustanova, ki se lahko primerja krščanski Cerkvi, kot »ognjišče vere« in »varuhinja doktrine«, da mora zavzeti v vesti človeka mesto božanstva in kategoričnega imperativa, če hoče izpolnjevati svojo zgodovinsko poslanstvo.

Ko se je stari in dosledni komunist Pietro Ingrao poslovil od svoje stranke, je jokal. Spoštujemo to razočaranje, ki sega globoko v dušo človeka; celo življenje so se borili za neki ideal, so trpeli, dali vse od sebe - in sedaj ti zaključki?

Ali se veselimo teh porazov? Ne!

Spoštujemo to iskreno žalost, to zbežnost, to iskanje poti.

Za nas vernike je to velika šola, lahko bi rekel velika izkušnja. V tem trenutku moramo prebrati znamenja časov, zamisliti se, komu gre naša vera. Kristus, ki je nepremagljiv, nespremenljiv, sonce brez zatona. Ni primerjave med to in »tisto« vero, ker sv. pisimo pravi: proklet človek, ki zaupa v človeka. Stranka je človek, naj bo le »krščanska«.

Pazimo raje, da ne bomo padli tudi mi, da ne bomo zgubili tega velikega zaklada, ki ga imamo v sebi, ta dar božji. Vzljubimo svojo Cerkev, ki edina ima zagotovilo: in peklenska vrata je ne bodo premagala.

Bodimo močni njegove moči, zvesti njegove zvestobe, saj nam je obljubil: jaz sem z vami do konca sveta.

Tu je tista ogromna razlika med vernikom in pripadnikom stranke.

Poromali smo v Rim

Sonce je že vzšlo, ko je v petek, 14. maja, odpotovalo iz raznih krajev goriške nadškofije osem romarskih avtobusov. Bili so namenjeni na grob svetega Petra v Rim. Med njimi je iz Števerjana, goriškega Travnika in Sovodenj odpeljal tudi avtobus z 48 slovenskimi romarji. Razen ene so bile v njem zastopane vse župnije štandreške dekanije, celo iz sosednjega Sosljana ste se nam pridružila dva romarja.

Pot, dolga in nekoliko utrudljiva, je dala udeležencem priliko za spoznavanje, utrjevanje prijateljskih vezi in veselje. Molitev in premišljevanje, petje in poslušanje šmarničnega branja so bili naša duhovna priprava na srečanje s sv. očetom.

Po poti smo se ustavili v znamenitem srednjeveškem mestu Orvieto, kjer so nam v nekdanji katedrali, ki je sedaj spremenjena v restavracijo, postregli z obilnim kosilom. Dolg sprehod po mestecu, kratek pogled na znano stolnico, v kateri hranijo korporal z Jezusovo krvjo, in že so nas čas in sumljivi oblaki zopet zaprli v avtobus. Skozi zeleneče gaje in obljudena polja smo na večer slovesno prispeli v večno mesto. Na njegovih obronkih, v kraju La Giustiniana, so nas prisrčno sprejele pod svojo streho različne sestre, mehiškega izvora, ki imajo v Rimu svojo hišo in jo rade odpirajo romarjem in popotnikom.

Še isti večer, takoj po večerji, nas je preganjala želja, videti večno mesto. Avtobusa, z nami so namreč prebivali tudi romarji iz Romansa, sta nas popeljala v središče na ogled razsvetljenih palač, trgov in cerkva. Mimogrede: ob uri atentata na Parioli v Rimu smo bili prav tam in videli smo nenaravno nočno svetlobo! Velike oči, ki so skozi okna gledala Rim in njegove prebivalce, so se utrudile. Šofer nas je varno in točno pripeljal na kraj počivališča.

SREČANJE S PAPEŽEM

Veseli, da bomo poslušali in videli svetega očeta, je bilo nepopisno že zgodaj zjutraj, v soboto. Po zajtrku smo se takoj odpravili v veliko baziliko sv. Petra. Tam smo obhajali sveto evharistijo, ki so jo vodili naši škofje. O pomenu našega obiska »ad limina« nam je spregovoril videmski nadškof Battisti. Slovensko prošnjo je prebrala naša romarica.

Ko se je bogoslužje končalo, nas je goriški nadškof povabil v dvorano Pavla VI. Tam smo se srečali s sv. očetom. Hitri koraki, iskanje najprimernejših sedežev, zadnja napetost in že je pri stranskih vratih vstopil Janez Pavel II. Bučno ploskanje romarjev in osebni pozdrav naših škofov so ga lepo sprejeli. Po pozdravnem govoru in zahvali za lanski obisk pri nas, podal ga je goriški nadškof, nam je spregovoril papež. Podčrtal je zlasti tri teme: odprtost do drugih, saj živimo na preprih slovenskega, latinskega in germanskega vetra; ponovno odkrivanje družinskih vrednot in skrb za novo evangelizacijo. Sveti oče je govoril mirno in spokojno, kot je njegova navada. Razživel pa se je, ko je stopil med ljudi. Spontano petje, ploskanje in vzklikanje je ganilo vse prisotne. Mnogi so mu stisnili roko, mnogi mu izročili darove. Sprejel je tudi naše: okvir s sliko cerkve v Va-

tovciah, papeževem rojstnem kraju, ter slovensko briško vino iz italijanske in slovenske države.

Mnogim bo ostal dogodek v spominu, še posebno zaradi fotografij, ki so si jih mnogi naročili. Vse je bilo lepo. Pogrešali smo pa slovensko besedo iz papeževih ust. Saj nas ni bilo samo 50. Tržaški slovenski avtobus je imel 50 romarjev in še veliko naših ljudi je bilo raztresenih po drugih avtobusih. Nekateri so prišli z letali, drugi z vlakom. Ura je bila četrta na dve, ko je sveti oče pozdravil še zadnje romarje, nato škofo in

Srečanje slovenskih romarjev s sv. očetom

se vrnil v svojo stanovanje. Veseli, Bogu hvaležni in polni novega krščanskega navdušenja smo stopili iz dvorane na veliki Petrov trg. Tam smo še pozdravili znance, tudi take, ki stalno bivajo v Rimu, nato pa urno odšli k »našim« sestram.

OGLED VEČNEGA MESTA

Popoldne nas je spretna in prijazna vodička peljala po mestu: kdo se ni razveselil, ko je v živo videl kolosej, kvirinal, občinsko hišo, rimske izkopenine, vodnjak Trevi, čudovite parke vile Borghese. Kar požirali smo besede naše vodičke, ki nas je neprestano bogatila s svojim poznavanjem glavnega mesta naše države. Krog je bil zaključen in zopet smo bili na trgu sv. Petra, vedno lepem, vedno očarljivem. Še razglednice,

znamke in fotografije srečanja s papežem, pa smo se vrnil na »dom«. Večer smo izrabili kot prejšnjega.

OBISK V SLOVENIKU

Gospodov dan smo pričeli s sv. mašo. Za slovensko bogoslužje je potreben slovenski prostor, zato smo obiskali slovenski zavod v Rimu. Prijazno nas je sprejel msgr. Jezernik, ravnatelj hiše. Po nedeljski sv. maši v izredno lepi hišni kapeli, tako skrivnostni in tako slovenski, nas je ravnatelj pogostil s toplo besedo. Kratko in jedrnato nam je opisal pot

Slovenika in se veselil pred leti doživetega obiska svetega očeta. Še zadnji pozdrav in nazaj v središče mesta. Po poti smo si ogledali še baziliko sv. Janeza v Lateranu in Marije Velike - Snežne, se ustavili pri opoldanski molitvi na trgu sv. Petra, pozdravili večno mesto in se po kosilu, utrujeni a veseli, vrnil na Goriško.

Naše potovanje je spremljalo neprekinjeno petje, zabeljeno s šalami in vici, začinjeno s smehom, ki se je večkrat prelevil kar v pravo rezanje. Kot se spodobi, smo popoldne oblikovali šmarnično pobožnost. Z molitvijo v ustih in zahvalo v srcu smo se pod noč srečno vrnil domov. Vtise, ki smo jih doživeli v Rimu, bomo skušali posredovati vsem, ki jih bomo srečali na življenjski poti.

Nataša Zubalič je dobila zlato Cankarjevo priznanje

Konec aprila je potekalo na pedagoški fakulteti v Ljubljani 16. vseslovensko tekmovanje v znanju materinščine. Letos se ga je udeležil 101 tekmovalec; razvrščeni so bili v tri težavnostne stopnje. Nataša je spadala v 2. skupino.

Objavljamo njen spis, razmišljanje sedemnajstletnega dekleta, z naslovom:

Vidino hrepenenje

Zanimivo je, da je toliko pisatelj povzelo motiv človeškega hrepenenja, ki pa nikoli ne privede do srečnega konca. Pri Slovencih je ta motiv precej razširjen, besede hrepenenje pa se ne da prevesti niti v vse jezike. Ali je hrepenenje povezano s slovensko zgodovino? Ali Slovenci hrepenimo po nečem, česar ne bomo nikoli dosegli? Zakaj si Prešernova Vida tako strastno želi zbežati v tujino. Prav tako si tudi Pahorjeva Vida želi v tujino. S tem elementom,

tujino, so namreč povezane vse skrite želje Vid, ki so nezadovoljne same s seboj in si želijo novosti, ter sanjajo boljše življenje. Nobena pa ni s svojim begom srečna. Predvsem Prešernova Vida, ki živi na španskem dvorcu, se kesa in bi rada nazaj domov. Nedvomno je v tujini živela boljše, ni imela toliko dela in skrbi in navidezno ni imela razloga, da bi si želela v domovino. Zakaj pa se je to zgodilo? Mislim, da je to odvisno od psihološkega dejstva, da beži Vida sama pred seboj in da okolje pri tem nima dosti vpliva. Človek ostane tak, kakršen je, v katerikoli državi, in nima smisla, da skuša spremeniti lastno osebnost s tem, da se preseli v drug kraj. Sprašujem se, ali ne delamo to tudi Slovenci: veliko mladih izbere možnost študija ali dela v inozemstvu in zanemari domače okolje iz prepričanja, da ga čaka na tujem večja slava, boljši način življenja... skratka drug svet. Nobenega nočem obsojati, saj je katerakoli tuja dežela zelo zanimiva in vse je

ŽIVIMO S CERKVIJO!

O pridi, Sveti Duh, tolažnik

BINKOŠTI

V nedeljo, 30. maja, petdeset dni po veliki noči, bodo binkošti, praznik Svetega Duha. To bo spominski dan na tiste prve binkošti, ko so bili apostoli napolnjeni s Svetim Duhom in so govorili in razumeli različne jezike. Tedaj je Jezus svoji Cerкви poslal Svetega Duha in jo vsem narodom vidno pokazal in razglasil. Apostoli so začeli učiti in krščeovati. Sveti Duh je od tedaj navzoč v Cerкви in v posameznih vernih in jih razsvetljuje, posvečuje in vžiga v njihovih srcih ogenj svoje ljubezni.

Sveti Duh je Bog, tretja božja oseba. Ima svojo osebnost in svoj način delovanja v svetu in zgodovini. Sveti Duh je dih življenja. Po Jezusovem vstajenju dela Jezusa navzočega. Vernike spodbuja, jih poučuje in uvaja v »vso resnico«, je njihov »branilec«, »podpiratelj« in tolažnik v preganjanju.

Sveti Duh stori, da ljubimo Jezusa, nas usmerja k nebeškemu Očetu in nas medsebojno povezuje, saj je prav on vir občestva. Z Očetom in Sinom ustvarja vesolje in sodeluje pri odrešenju vseh ljudi.

Sveti Duh je trajen dar Cerкви. Vodi nas k vstalemu Kristusu in nam pomaga spominjati se vsega, kar nam je Jezus povedal. Deluje v Cerкви po božji besedi in po zakramentih, govori pa tudi vsakemu človeku dobre volje. Prenavlja obličje zemlje in notranjega človeka.

Polnost božjega Duha spremljajo številni darovi, odrešitelske dobrine, namenjene zlasti ubogim in trpečim, vsem tistim, ki tem darovom odpro svoje srce, včasih po bolečih izku-

šnjah v svojem lastnem življenju, predvsem pa z notranjo pripravljenostjo, ki izhaja iz vere.

S prihodom Svetega Duha se je začel čas Cerkve. Ta čas se nadaljuje. Nadaljuje se skozi stoletja in rodove. Binkoštni dogodek ni torej nekaj končanega, temveč se nenehno obnavlja in razvija.

Tu so nanizane nekatere resnice o Svetem Duhu, ki nam jih izpričuje božje razodetje. Premalo jih poznamo in se ne zavedamo, kakšno važno vlogo ima Sveti Duh tudi v našem življenju. Bili smo pri krstu, pri birni. Kaj je ostalo od tega? Ali se kdaj spomnimo, da smo tudi mi prejeli darove Svetega Duha? A da po tem tudi živimo, delamo in skrbimo? In skoraj ni molitve, ki bi se ne končala prav s klicem k Svetemu Duhu.

Dejstvo je vsekakor, da premalo poznamo Svetega Duha in da se o njem le premalo govori in uči. V marsičem nas opraviči dejstvo, da gre za težko umljive in sprejemljive resnice. A to nas ne sme begati!

Na binkoštni praznik, 18. maja 1986, je papež Janez Pavel II. izdal svojo peto daljšo okrožnico: govori o Svetem Duhu v življenju Cerkve in sveta. (Slovenski prevod je izšel še isto leto.)

Okrožnico papež takole zaključuje: »Pred njim poklekujem na koncu tega razmišljanja: kot Duha Očeta in Sina ga prosim, naj nakloni nam vsem blagoslov in milost, ki ju v imenu presvete Trojice želim posredovati sinovom in hčeram Cerkve ter celotni človeški družini.«

I.šk.

Nataša Zubalič

novo, a v tem primeru, mislim, da velja rek: »Povsod je lepo, a najlepše je doma.«

Večkrat sem se vprašala, kaj bi se zgodilo, če bi se Vida odločila, da ostane doma. Verjetno bi se tudi v tem primeru skesala, da ni odšla od skrbi in dela in morda bi naposled le izkoristila kako drugo možnost. Kar me pa najbolj preseneča, je Vidin materinski čut. Ima dete, ki je bolno in potrebuje mamo, a Vida ga vseeno zapusti. Bolj logična se mi zdi tista varianta lepe Vide, ki pravi, da se čez nekaj časa Vida vendarle vrne po otroka, ker je kljub vsemu le predstavljena kot mati; na začetku pere plenice, nato jo zamorec povpraša, ali bi rada skrbela za kraljiča in na koncu ji je le žal, da je zapustila sinčka. Kljub temu pa stopi Vidina ženskost do izraza v vseh njenih

pozah in dejanjih. Vida je lepa, je mlada, je poročena, je mati, je ponosna in ponekod tudi venalna. V njeni osebnosti se zrcalijo pozitivne in negativne ženske lastnosti; tudi to, da uporablja hrepenenje po boljšem življenju, za katero je pripravljena žrtvovati marsikaj, četudi s premisleki, kažejo na ženski lik, ki mislim, da je še precej sodoben, aktualen in resničen. Veliko današnjih žensk za denar in boljše življenje žrtvuje tisto, česar ne bi smele. Zato mislim, da lahko to Vidino hrepenenje imamo za tisto najrazširjenjše hrepenenje po materialnih dobrinah, ki je zelo človeško, a ne zelo pohvalno. Obstaja pa tudi druga vrsta hrepenenja, ki človeku pomaga v stiskah in ga povzdigne stopničko nad druge ljudi. To je želja po izpopolnjevanju samega sebe, po iskanju svoje najboljše strani, po samospoznavanju. Tako hrepenenje prinaša mnogo razočaranj, žalosti in lahko tudi privede do tega, da izgubiš zaupanje sam vase, a če vztrajaš, nedvomno pripomore k temu, da dobiš smisel življenja, da si zastaviš neki cilj, da prideš iz mračnega predora življenja. Po mojem mnenju je to negativna plat Vidinega hrepenenja: nič ni slabega v tem, da si želiš kaj boljšega zase, a da razumeš svoje želje, moraš samega sebe dobro poznati, kar ni lahko in terja dosti časa in veliko energij. Kljub vsemu pa trud ni zaman!

Nataša Zubalič, Licej F. Prešerna, Trst

Razgovor z deželnim kandidatom Ivom Jevnikarjem

Volitve 6. junija se naglo bližajo. Slovenska skupnost je skušala utemeljiti svoja načela in svoje načrte ter opozoriti na nevarnost, da z novimi volilnimi reformami lahko izgubimo slovensko izvoljeno zastopstvo. Kakšen je odziv ljudi?

Vtis imam, da je odziv zelo dober. To se je pokazalo pri zbiranju podpisov za predložitev pokrajinskih list (kar 2.900 overovljenih podpisov v dobrem tednu dni!), pri iskanju kandidatov (zelo ugledna imena s premoščanjem razlik v korist skupnosti) in pri javnem mnenju. Nagovorili smo ljudi s tiskom, preko radia in televizije, s pobudami na Tržaškem, Goriškem in v videmski pokrajini, a tudi v Kopru, in če bo mogoče, v Ljubljani. Kajti obstanek SSK ni le naša stvar, temveč interes vse manjšine in pomemben dejavnik pri mednarodnem razpravljanju o manjšinski zaščiti. Rojakom smo natočili čiste vina: krivična volilna zakonodaja terja od nas podvojitev glasov na Tržaškem, če želimo ohraniti deželne svetovalec. Tak dosežek je zelo težaven, nikakor pa ni nemogoč. Na naših lepkih stoji vprašanje: Mar nas ni 13.000?

Kaj pa, če bi ne uspeli?

Noben glas za SSK ni izgubljen. V nedeljo sem pri pridigi slišal stari rek: Živi, kot da bi jutri umrl, in delaj, kot da bi večno živel! Tako tudi Slovenska skupnost. Bog ne daj, da bi izgubili pogum in vrgli puško v ko-

ruzo! Delamo za pravično stvar, zato se bodo vsi napori enkrat obrestovali. V tem smislu povezuje volilno kampanjo z odločno zahtevo po zajamčenem zastopstvu, ki naj ga italijanske oblasti priznajo slovenski manjšini v sklopu volilnih reform. V ta namen smo tudi sprožili široko podpisovanje peticije o tej zadevi. Ob tem ostajamo zvesti svojim načelom, dosledni, odprti do vse narodne skupnosti. Približali so se nam številni slovenski ljudje, ki so svojčas glasovali za italijanske stranke. Za koga naj volijo v sedanjem razsulu italijanskega političnega sistema, če ne za svojo slovensko listo? Zdaj, ko bi marsikdo želel, da izgine iz izvoljenih svetov, moramo strniti vrste!

Med voditelji slovenskih političnih »komponent« pa kakšne posebne premiki niso opazni.

Če niso opazni med voditelji, so opazni med ljudmi. Ti si želijo konca razdeljenosti in skupen nastop. Poleg tega so razoročeni nad vsedravnim dogajanjem. Zato tudi me ne čudijo stališča tistih, ki se, recimo, »avtosuspendirajo« iz socialistične stranke zaradi njenih nacionalističnih stranpoti, vztrajajo pa pri »integriranju« v italijanski politični sistem. Podobno je na Koroškem. Težko je najti skupno »valovno dolžino« z njimi, ker kar naprej »rešujejo« demokracijo, laičnost in levičarstvo itd., medtem ko imamo prvo dolžnost do lastne skupnosti. Vsekakor bo treba po 6. juniju preokreniti vso našo manjšinsko politično organiziranost, ker nas razkropljenost dela nemočne. Dober volilni rezultat 6. junija bo velikega pomena ne samo za potrditev naše zastopstva, temveč tudi v prizadevanju za zajamčeno zastopstvo in pa za pravičen zaščitni zakon. Izidi pa bodo odvisni od vsakogar izmed nas. Ne dajmo se izključiti iz izvoljenih teles!

Skupno tržaško romanje

**Duhovska zveza prireja
večdnevno romanje
v Umbrijo - deželo
svetnikov -
od 28. junija do 2. julija**

Beseda

Borisa Pahorja

Kot član vodstva mednarodne organizacije, ki se zavzema za ogrožene jezike in kulture, vsa leta ugotavljam, da so se ohranile na dostojni ravni samo tiste skupnosti, ki so bile zmožne nastopiti samostojno. To drži za tiste ekonomsko in politično močne, kot sta na primer katalonska in baskovska v Španiji ali valonska in flamska v Belgiji, pa tudi za druge, za korziško, za južno-tirološko itd. In doslej tudi za našo, ki je njeno identiteto potrjevala Slovenska skupnost. Posebne težave pa nastajajo zdaj, ko je v nevarnosti avtonomno predstavništvo slovenske stranke. Zato je naravno, da se ob nji zberejo vsi slovenski ljudje ne glede na nazor in na politično opredelitev ter tako pričajo o obstoju slovenskega občinstva. Pri tem imajo še posebno vlogo in dolžnost predstavniki kulture, ker nas je le-ta skozi stoletja reševala pred asimilacijo. In kot predstavnik kulture, kot pisatelj, kandidiram na listi Slovenske skupnosti, da s tem potrdim svojo — in našo — istovetnost.

Seveda kandidirajo slovenski ljudje tudi na državnih levičarskih strankah, ki se danes levijo ali pa so v razkroju, vendar imajo te stranke svoje interese, poleg tega pa so nas v odločilnih trenutkih pustile na cedilu, tako pri sestavi statuta za Deželo Furlanije-Juljsko krajino kakor pri statutu za tržaško občino — razen ene častne izjeme. Vsekakor pa vključitev v italijanske stranke ne pride v poštev, ko gre za priznanje avtonomnega subjekta. Tega predstavlja samo Slovenska skupnost, kot v dolini Aoste *Union valdôtaine* ali v Južnem Tirolu *Südtiroler Volkspartei*.

A ne glede na vse druge razloge so trenutki v zgodovini, ko posameznik in skupnost odločata spontano, po srcu in zato z gotovostjo, da sta sebi zvesta: zdaj smo v takem položaju, da odgovorimo na zahtevo zgodovine iz nesebičnega nagiba, to je iz zvestobe skupni identiteti.

NAVODILA ZA VOLIVCE

Volitve za pokrajinski svet v Trstu in Gorici

Pokrajinske volitve 6. junija na Tržaškem in Goriškem bodo letos prvič potekale po novem večinskem volilnem sistemu.

Na glasovnici (rumena barva) bodo razporejeni znaki vseh nastopajočih list oziroma strank. Zraven znaka bo na levi strani natisnjeno ime kandidata za predsednika, na desni strani pa ime kandidata v tistem okrožju. Pokrajinsko ozemlje je namreč razdeljeno na volilna okrožja.

Veljavno glasujemo tako, da **PREČRTAMO SAMO ZNAK STRANKE**, kateri smo namenili dati svoj glas.

Volitve za deželni svet

Na glasovnici bodo razporejeni znaki vseh list oziroma strank, ki nastopajo na teh volitvah.

Veljavno glasujemo tako, da **PREČRTAMO ZNAK STRANKE**, kateri smo se odločili dati svoj glas.

Kdor želi, lahko v vrstico zraven znaka napiše **PRIIMEK kandidata**, ki mu želi dati preferenčni glas.

Opozarjamo volivce, da je po novih določilih možno dati samo eno preferenco.

In še eno važno opozorilo: tako pokrajinske kot deželne volitve prihodnjega 6. junija bodo potekale samo en dan, tj. v nedeljo, 6. junija, od 7. ure zjutraj do 22. ure zvečer.

Vabilo

Ob dramatični volilni preizkušnji, ki čaka slovensko narodno skupnost v Italiji 6. junija, želi edina zamejska stranka na narodni osnovi v Italiji, Slovenska skupnost, neposredno opozoriti osrednjeslovensko javnost na pomen deželnih in pokrajinskih volitev, na nevarnost izključitve slovenskih zastopnikov iz izvoljenih teles zaradi krivične volilne zakonodaje, na programe in kandidate SSK, pa tudi na širšo problematiko Slovencev v Italiji.

V ta namen prirejamo v sredo, 2. junija, tiskovno konferenco v Cankarjevem domu v Ljubljani, in sicer v dvorani E 2 z začetkom ob 11. uri.

Prisotni bomo nekateri vidnejši kandidati in pa predstavniki strankinoga vodstva.

XIV. mednarodni slikarski natečaj »Podobe iz nadiških dolin«

24. maja se je v Beneški galeriji v Špetru pričelo žigovanje platen za mednarodni slikarski natečaj »Podobe iz Nadiških dolin«, ki ga letos že

štirinajstič prireja Društvo beneških umetnikov pod pokroviteljstvom dežele Furlanije-Juljske krajine.

Natečaja se vsako leto udeležuje kakih sedemdeset umetnikov iz Furlanije, Slovenije in Koroške; je torej priložnost za srečanje med ustvarjalci sosednjih pokrajin, pa tudi za boljše poznavanje samih Nadiških dolin, njihove krajinske podobe, kjer se narava in človekovo delo tako posrečeno skladata in dopolnjujeta.

Žigovanje platen bo v galeriji potekalo od 24. maja do 21. junija s sledečim urnikom: od ponedeljka do petka od 8. do 12. ure ter od 17. do 19. ure, ob sobotah pa samo v popoldanskem času. Rok za oddajo del zapade 21. junija ob 19. uri.

Posebna žirija, ki jo bodo sestavljali kritiki, umetniki in novinarji, bo izbrala tri dela za nakupne nagrade v višini 1.000.000, 750.000 in 500.000 lir, ki jih podeljujejo različne zasebne ustanove.

Natečaj se bo sklenil s skupinsko razstavo del, katere otvoritev bo 26. junija, ko bo potekalo tudi nagradovanje umetnikov, trajala pa bo do 10. julija.

EZOPOVE BASNI ZA DANAŠNJI ČAS

KATARINA MAHNIČ

Starec in smrt

Nekoč starec v planini naseka drva in si jih oprta na pleča. Ko tako natovorjen prehodi dolgo pot, utrujen odloži butaro in začne klicati smrt. Ker ta takoj pristopi in ga vpraša, zakaj jo kliče, ji starec odgovori: »Zato, da vzdigneš to breme, in mi ga spet naložiš na pleča.«

Smrt. Bojimo se že samega pojma, saj si smrti nihče zares ne predstavlja. Je nekaj, kar živi drugje, zunaj našega vsakdanjega življenja. Nekaj, kar naseljuje bolniške sobe, preplavlja pokopališča, prazni bojišča. Polne so je knjige, polni so je filmi, z umetniških slik in fresk cerkva pa zre na nas kot režeči se okostnjak s koso v roki, ki moledovanju in joku navkljub neizprosno opravlja svoje poslanstvo. Mirno sprehajajoča se vodi za seboj otroke in starce, moške in ženo, bogataše in berače, slabiče in junake, poštenjake in tatove, vernike in krivoverce. In prav v tej svoji neizprososti, v tem mrtvaškem

plesu, je najbolj poštena - izenači vse.

Smrt. Kljub strahu najpogosteje izrekana beseda. Kolikokrat v težkih, žalostnih, na videz brezizhodnih trenutkih rečemo, da bi raje kar umrli, pa tega še zdaleč ne mislimo resno. Če bi takrat res pristopila smrt, bi se ji s prvim izgovorom, ki bi nam prišel na misel, kot je to storil starec iz basni. Njegova butara drv predstavlja spoznanje, ki se mu je razodelo prav zaradi bližine smrti: naj bo breme, ki ga nosiš skozi življenje še tako težko, tvoje je; in dokler ga čutiš - živiš.

Smrt. Zakaj jo v naših razmišljanjih na začetku skoraj vedno spremlja tesnoba občutek? V knjigi Gospod Bog, tukaj Ana, je smrt opisana drugače: »Če si mrtev, je to počitek. Če si mrtev, se lahko ozreš in vse urediš, preden greš naprej. Umiranje utegne sicer biti manjši problem, vendar ne, če si v resnici živel. Potem rad umreš, ne zato, ker bi ti bilo življenje pretežavno, ampak ker si rad živel. Umreš srečno, če si ži-

vel srečno.« Mogoče je del skrivnosti skrit prav v teh besedah. Mogoče se bojimo umreti, ker vemo, da svojega življenja ne živimo tako polno, kot bi ga morali, da ne naredimo dovolj za svojo srečo in srečo drugih, da se premalokrat spomnimo na dar, ki je bil z življenjem podarjen vsakemu od nas. Da velikokrat niti ne vemo prav, kaj početi z njim. Zato je smrt s svojo obljubo končnosti tudi spodbuda življenju. Sili nas, da se trudimo kar najbolj smiselno preživeti naše omejene dni in nas z neizdano skrivnostjo o življenju onkraj nje neprestano opozarja na naše napačne, nas dela boljše. In ko z njo odidejo tisti, ki jih imamo radi, se nevidna vez med nami, smrtjo in večnostjo še okrepi. Obstaja v upanju, veri in ljubezni, iz katerih živimo, ko se tolažimo, da je pač treba oditi, če hočeš nekoga spet srečati. Srečali pa se bomo prav gotovo, tam, kjer nam, po besedah Frančiška Asiškega, druga smrt ne bo mogla storiti žalega.

(13)

Kako se bo odločal slovenski volivec na volitvah 6. junija?

Na volitvah v nedeljo, 6. junija, se bo slovenski volivec znašel v podobnem položaju kot ostali državljani: v zmedu in negotovosti, komu naj da svoj glas. Tradicionalne stranke so se združile ali zašle v globoko notranjo krizo. To predvsem KD in PSI. Nastale so nove politične grupacije, ki bodo nastopile na volitvah tako na Tržaškem kot na Goriškem. Med temi so RETE, razne lige, ki jih prej nismo poznali, in drugi. Prej enotna Komunistična partija je sedaj razdvojena v Demokratično stranko levice, drugi za Stranko komunistične prenovle. Ena in druga teh strank imata med kandidati za volitve tudi Slovence. Zato obe pozivata, naj slovenski volivci glasujejo njih stranko in na njej podprejo slovenskega kandidata (Budini, DSL, in Lipovec, SKP).

Pred takimi izbirami se bo znašel slovenski volivec v nedeljo, 6. junija. Kdor je iskren demokrat in Slovenec, ve, katera stranka je res za demokracijo in slovenstvo.

nje izstopili oziroma se avtosuspendirali. Tako so sklenili na skupščini v ponedeljek, 17. maja, v Boljuncu. Istočasno so povabili svoje volivce, naj na prihodnjih volitvah glasujejo za socialistične kandidate Tersarja na deželi in Codego na pokrajini, saj med kandidati na socialistični listi ni nobenega Slovenca.

Prej enotna Komunistična partija je sedaj tudi med Slovenci razdvojena, eni so za Demokratično stranko levice, drugi za Stranko komunistične prenovle. Ena in druga teh strank imata med kandidati za volitve tudi Slovence. Zato obe pozivata, naj slovenski volivci glasujejo njih stranko in na njej podprejo slovenskega kandidata (Budini, DSL, in Lipovec, SKP).

Pred takimi izbirami se bo znašel slovenski volivec v nedeljo, 6. junija. Kdor je iskren demokrat in Slovenec, ve, katera stranka je res za demokracijo in slovenstvo.

Antologija Sončnice poldneva

Dvainsajset let po Živem Orfeju, »veliki antologiji slovenske poezije« (1971), je to pomlad založba Mihele v Ljubljani izdala Sončnice poldneva: izbor najboljšega, nekaj cvetnik slovenskega izpovednega pesništva, ki ima dvesto let zgodovine. Segajo od predromantike (Val. Vodnik, r. 1758) do postmodernizma (Al. Ihan, r. 1961). Knjiga je zajeta (s kazalom 674 strani), večjeje formata, vezana v rdečerjavo usnje. Izšla je v dva tisoč izvodih. Sestavljalca oz. urednika Peter Kolšek in Drago Bajt — oba pripadata povojnemu rodu — sta vanjo sprejela skupno 79 avtorjev. Kolšek odgovarja za rojene do 1880. leta, Bajt za tiste naslednjih desetletij, pričeni s Gradnikom. Kolšek je imel seveda lažje delo, saj ima njegovih 16 avtorjev v literarni zgodovini že utrjeno mesto. Predstavil jih je s skupno 149 pesmimi.

Mnogo težje in odgovornejšo nalogo je imel Bajt. Pesniki, ki so ustvarjali med obema vojnama, in tudi kasnejši, oni čas najstniki, mu niso bili problem. Drugače pa je bilo z rodom, ki je stopil v šolo hkrati z nastopom Titovega režima, z njim zaživel in se v njem oblikoval. Leto 1945 je namreč prineslo popoln prelom s preteklostjo in z njenim pojmovanjem poezije, ki se je čez noč povnanjila, pozemljila in podružbila. Od rojenih v razdobju 1939-1961 jih je Bajt sprejel 22 s skupno kar 122 naslovi. Ta, najmlajša pesniška generacija predstavlja več ko četrtino knjige, kar bo nedvomno zbudilo pomisleke.

Kolškova Uvodna beseda, žal s preveč tujkami, je dolga dobrih 5 strani. Avtorji se začenjajo na desni strani: pod osnovnimi življenjskimi podatki je seznam pesniških zbirk. Če se je prejšnji avtor iztekel na desni strani, je torej naslednja ostala prazna. Takih belih strani je 42. Knjiga zares ne pogreša svetlobe!

Ko imamo zgradbo antologije tako pred sabo, bi bilo naravno, potrebno in koristno preiti na podrobno oceno. A zanjo tukaj ni prostora. Prepuščam jo bralcem, ki bojo odprtega srca sprejeli, kar jim bo razumljivo in lepo. Odklonili pa bojo modernistično kopičenje visokih in nizkih besed v neredko raztegnjenih verzih ali kar v nabiti prozi, neskočno oddaljeni od nekdanje poezije, ki je bila dvojčica glasbe. In kaj naj bralec s (pesniškimi) podobami pa z grafičnimi igračkami, če so mu onkraj doumljivosti?

Vendar je tudi ta knjiga »naše gore liste«. Gora je sicer spremenila svoj tla, in vanja so minulo polstoletje padla semena od drugod, vzklila in se košato razrasla. Novo rastje moramo kajpada vzeti na znanje, obnem pa upati, da bo zatohlino prej ali slej odpihnil veter časa.

Še nekaj podrobnosti o Sončnicah poldneva. Med 79 avtorji je šest duhovnikov, tri ženske, dva Tržačana, en Korošec, štirje polnopravno sprejeti po odmrznitvi in štirje, »nesodelujoči«. Le-ti so posebno zanimivi: Matej Bor (1913), Ciril Zlobec, Janez Menart in Ervin Fritz (1940). V antologiji so sicer prisotni vsak s svojo desno stranjo - a samo s tem. Iz pripombe na koncu knjige vemo, koliko pesmi oziroma verzov jim je urednik (Bajt) določil. Zakaj so se odmaknili? Prvi trije so celo člani SAZU! So bili nezadovoljni z izborom oz. s količino svojih pesmi? Z družbo sopesnikov? Z Bajtovim premalo političnimi in preveč estetskim

merilom in okusom? Znano je, da so trije od četvorice — izvzet je Menart — ideološko zelo izbrušeni.

Antologija Sončnice poldneva bo verjetno lep čas veljala v domovini in v tujini za najboljšo — da ne rečem najznačilnejše — v slovenskem pesništvu. Kljub drobnim pogreškom, kaki nerodnosti, določenim vrzelim in mestoma spornemu izboru spada na knjižno polico, s katere jo bomo jemali v branje.

Vinko Beličič

Listnica uprave

Naša uprava je odprta vsak dan, razen ob sobotah in praznikih, od 9. ure do 12.30.

Posredniška slovensko-nemška dejavnost celovške Mohorjeve založbe

Celovška Mohorjeva založba je pred kratkim izdala več knjig slovenskih avtorjev v nemških prevodih, s katerimi uspešno nadaljuje posredniško dejavnost na slovensko-nemškem področju. Pripovedno oblikovane spomine Žarka Petana sta iz slovenščine prevedla Rosi Šušteršič in Käthe Grah. Tokrat se gledališki režiser in satirik Petan pod naslovom »Vergangenheit« (Preteklost) predstavlja kot nesentimentalni analitik jugoslovansko-slovenske komunistične polpreteklosti, ko so ga v Beogradu kot domnevnega zahodnega špijona, z dodatno obtežilno okoliščino, da je smešil uniformo maršala Tita, skušali obsoditi na sedem let stroge ječe.

Dopolnilno je izšla nemška izdaja kratkih refleksivno oblikovanih zgodb iz sodobnega slovenskega življenja »Bič in vrtavka« (Peitsche und Kreisel) iz peresa nekdanjega slovenskega ministra za kulturo Andreja Capudra. Moderno in simbolno napisano delo iz leta 1975 je v nemščini prevedla Andrea Greistorfer-Vrbinc.

Ob Andersenovih dnevih mladine

TELEVIZIJA SLOVENIJA - PRVI PROGRAM
bo predvajala v nedeljo, 30.5.1993, ob 21.30
dokumentarni film
Maša za Lojzeta Bratuža

Režiser:	Marjan Frankovič
Scenaristka:	Dorica Makuc
Filmski snemalec:	Bojan Kastelic
Montažerka:	Andreja Praprotnik
Tonski snemalec:	Boris Lunaček
Glasbeni opremljevalec:	Anton Natek

K realizaciji dokumentarnega filma o Lojzetu Bratužu je finančno pripomogel Svet slovenskih organizacij.

Uredništvo dokumentarnega programa TV Slovenije se zahvaljuje vsem Goriškim Slovencem in organizacijam, ki so sodelovale pri pripravi projekta.

ske književnosti 2. aprila je celovška Mohorjeva založba natisnila tudi nemško izdajo Levstikovega »Martina Krpana« v novem prevodu Marice Kulnik. Danes že klasične barvne slike Toneta Kralja in duhovit, čeprav ponekod samovoljno predelan nemški tekst, bodo gotovo nagovorili mlajše bralce na nemškem prostoru. Ista založba je pravkar izdala za slovensko mladino duhovito knjigo »Zmaj straši opolnoči« danes najbolj znanega avstrijskega nemškega pisca otroških povesti Thomasa Brezine.

Pri isti založbi sta izšla tudi slovenska prevoda dveh pomembnih avstrijsko-nemških avtorjev. »Dih« s podnaslovom »Odločitev« je tretje izmed petih avtobiografskih besedil Thomasa Bernharda o človekovi eksistenci v sodobnem času. »Tri ženske« Roberta Musila pa so zbirka treh novel, v katerih so moški v krizi, medtem ko ženske utelešajo svet narave, umetnosti, estetike, vere in mistike. Novele je v slovenščini prevedel Štefan Vevar.

Lev Detela

Msgr. A. Faidutti papežev delegat v Litvi

V življenju Furlanov pod staro Avstrijo je ime Luigi Faidutti zapisano podobno kot pri nas Slovencih ime J.E. Krek. Bil je namreč pobudnik za socialno in politično delovanje furlanskih katoličanov. Bil je poslanec v državnem in v deželnem zboru, nazadnje celo goriški glavar.

Po rodu je bil Beneški Slovenec in se je rodil v Škrutovem leta 1861. Doma niso bili bogati, a on si je želel postati duhovnik. Pa je slišal, da dobivajo bogoslovci v Gorici posebne štipendije. Zato se je prijavil v goriško bogoslovje. Tu je dokončal vse bogoslovne študije. Kot kaplana ga je nadškof Zorn postal na Dunaj v Avguštinijem, kjer sta skupaj bivala z J.E. Krekom. V Gorici je opravljal razne službe na škofiji in v bogoslovju. Leta 1902 je postal prošt stolnega kapitlja. Na tem mestu je razvil bogato politično in socialno in gospodarsko dejavnost po navodilih okrožnice Leona XIII. Rerum novarum. Za furlanske kmete in revnejše sloje je postal njihov Evangelist

Krek. Pri tem delu je trčil ob liberalce in nacionalne prenapeteže, ki so ga proglasili za »avstrijakanta«. Zaradi te oznake po končani prvi svetovni vojni mu Italija ni dovolila vrnitve v Gorico.

Ostal je na Dunaju brez prave službe. Končno mu je ministrstvo l. 1922 dovolilo, da je lahko prišel v Rim, v Gorico pa ni smel. V Rimu so se nanj spomnili, ko je sv. Sedež odprl nunciature v Litvi, Latviji in Estoniji.

Dr. Faiduttija so poslali v Litvo kot pomoč nunciju Zecchiniju, ki je bil Furlan. Delegat Faidutti je bival v Kovnu, glavnem mestu Litve, do smrti leta 1931. Od tam je pisal številna pisma na razne strani, tudi sorodnikom v Škrutovo.

Nekaj teh pisem je zbral njegov pranečak Gian Francesco Cromaz in jih izdal v knjigi. Ta je izšla pod naslovom »Lettere dalla Lituania (1924/31)«. Predstavili so jo v Šent Lenartu na sedežu občine dne 23. aprila. Na predstavitvi so sodelovali msgr. Qualizza, župan Simaz, don Zuanella in prof. Sergio Tavano. Knjigo je založil SSO - Čedad.

»Lettere dalla Lituania« so zanimivo branje, ker nas vpeljejo v delo papeških diplomatskih zastopnikov v državah, s katerimi ima Vatikan diplomatske zveze. V tej knjigi se bralec še posebej spozna s problemi mlade litvanske republike po prvi svetovni vojni in z delom L. Faiduttija kot diplomata, ki v Tajništvu sv. Sedeža ni našel pravega razumevanja. Spoznamo pa tudi razmere v goriškem stolnem kapitulju, kjer je imel prijatelje, a tudi ostre nasprotnike. Vse življenje je želel vrniti se v Gorico in se zato ni hotel odpovedati mestu stolnega prošta. Pokopan je v Litvi.

Kdor krade...

Pregovor pravi: »Kdor krade in kdor žakelj drži, oba kradeta.« Srbi v Bosni uganjajo genocid, rodomor, z lepšo besedo »etnično čiščenje«. Evropa in demokratični svet to gledata in sprejemata prazne sklepe. Zato sta Evropa in demokratični svet skrivna genocida.

(r+r)

BESEDA BRALCEM

Duhovnik in župljani

Vsi tarnamo, da nimamo svojih duhovnikov. Hvala Bogu, da so k nam prišli na pomoč duhovniki iz Slovenije. A že več kot 27 let nimamo novomašnika. Zakaj? Najprej se vprašajmo, kaj si ljudje mislijo o duhovnikih, v kakšnem družinskem okolju živijo naši otroci in kaj si ljudje želijo od duhovnika. Nekateri zahtevajo od svojega dušnega pastirja, naj jih pusti pri miru. Po njihovem je vera čisto zasebna stvar. Če se čutim, grem v cerkev, če me ne zanima, pa ne. Duhovnik naj nikoli ne graja, ni treba, da opozarja na napake svojih župljanov. Naj rajši pohvali in tolaži. Bog ne daj, da bi spregovoril o spovedi ali o popoldanski božji službi. Pridiga naj bo čim krajša, da ne dolgočasi in ne vznemirja poslušalcev. Duhovnik naj razdaja, kar ima, tudi neznanecem, čeprav nihče ali malokdo mu pomaga pri dobrotah. Noč in dan naj bo na razpolago ljudem, če je zdrav ali bolan. Ko ne more opravljati svojega dela več, naj gre drugam in naj drugi skrbijo zanj, čeprav se smili.

O organiziranem pastoralnem delu ni govora, ker mora vsak skrbeti zase in za svojo družino in ne bi rad bil tarča posmehovanja ali zaničevanja s strani ljudi. Zato naj duhovnik opravlja svoje delo, mi pa svoje. Z duhovnikom pridemo v stik ob priliki krsta, prvega obhajila, poroke in pogreba. To je dovolj. Jasno, da v takih razmerah ne bo nikoli vzklil duhovni poklic, naj ga še tako krvavo potrebujemo.

Kaj si pa želi duhovnik od svojih župljanov? Da bi vsi živeli v božjem nauku in Kristusovem zgledu. Da bi molitev postala nepretargana nit vsakdanjega življenja. Da bi Jezus pri pogostnem obhajilu postal naša dušna hrana. Da bi se ljudje čim večkrat približali k stolu božjega usmiljenja pri spovedi. Da bi naša mladina, tudi s pomočjo katoliških organizacij, rastle poštena, zdrava in dobra. Da bi vsak bolnik dobil novih moči in tolažbe pri zakramentih bolnikov. Da bi vsi sodelovali pri dobrotah, da bi vsi skrbeli za lepoto božjega hrama, da bi se ljudje med sabo poznali, si pomagali, odpuščali in se

ljubili zares. To je ideal, za katerega duhovnik živi, in za katerega se mora vsak odrasel kristjan truditi. Potem ne bo manjkalo duhovnikov.

Bo.R.

Pismo iz Istre

Opazil sem, da ste pridobili posebnega dopisnika iz Istre. To je bilo potrebno, ker se še vedno premalo piše o problemih našega kraja. Misim, da se ne zavedate, kako eni kar dobro rovarijo po naših krajih.

Stvar je dobro preračuna: na splošno pogledi so uprti v sramotne in žalostne zadeve v BiH, v Italiji razsaja »tangentopoli«, in dodajte še kaj drugega, tako nihče ne sledi temu, kar se dogaja v Istri. Sem prihaja kar precej denarja, ki »kupi« italijansko narodnost, precej vaših časopisov napihuje, potvarja vsak dogodek v njihovo korist in tako zavajajo javno mnenje; zgleda, da Rim kar »pije« te novice in gradi probleme na teh lažeh in potvarjanjih.

Če bo šlo tako naprej, bo kar rastlo število Italijanov in hrvaški Istri, verjetno tudi v slovenski, ker je tu

precej Bosancev, skipetarjev in ostalih, ki potrebujejo pomoč. Jo dobijo, če...

Občasno poročajte o naših zadevah, da bo javnost pravilno informirana, pa tudi da ne bo prepozno.

Podpis

Dežela kronike

Spoštovano uredništvo!

Rad bi vas opozoril na malenkost, ki me sicer moti. Od časa do časa dobivam bilten naše dežele z naslovom Dežela kronike. Sprašujem se, kaj pomeni ta naslov. Obstaja dežela kronike, kakor dežela smehljaja ali kaj podobnega? Potem bo nekje tudi dežela kmetijstva ali kulture?

Ali imajo na deželi smisel za humor — proti pravilom slovnice — ali pa nimajo spoštovanja do našega jezika. Vsak jezik ima svojo slovnico. Tudi slovenski. Kaj pravite?

Podpis

Odgovor: Morda se bo še kdo oglasil. Vsekakor bodo to pismo brali tudi na deželi in upamo, da bodo popravili že dolgoletno napako.

Slovenska Istra v nekaj zaporednih slikah

»Slovenska Istra v iskanju svoje nove identitete«

Sredi petdesetih let, ob ukinitvi Svobodnega Tržaškega Ozemlja in priključitvi Cone B k Jugoslaviji, se je gospodarski in družbeni ustroj Slovenske Istre skoraj dobesedno sesul. Najprej so se izpraznila tri obalna mesta ter je bila s tem italijanska etnija dobesedno zdesetkana. Tudi slovenske kraje v zaledju je prizadel tako eksodus (množična selitev), kot tudi intenziven in dolgoletni proces migracije iz notranjosti v izpraznjena mesta in primestna vitalnejša naselja (Dekani, Škofije, Hrvatini, Marežige, Šmarje ipd.). Podeželje je bilo s tem demografsko opustošeno. V odmaknjenih zaselkih in vaseh so se osamljeno in žalostno prestopali pred redkimi hišnimi pragi le še betežni starci. Na strehah so kmalu zavezale črne luknje. Zidavo je obraščal bršljan in na ognjiščih porušeni kavad so se vgnedile kače. Travnike in opuščene njive je nezadržno spet srkal vase gozd, ki se je pritihtopil najprej z brnistro, robido in špargo, da bi se potem zasilal z akacijo, hrastom in jesenom. Notranjost Slovenske Istre je prekril en sam velik, črn obup. Videti ga je bilo tudi na obrazih njenih redkih, zgubljenih ljudi.

Tega dejstva se je očitno zavedala tudi oblast, ki je po priključitvi tega območja k Jugoslaviji začela s pospešeno industrializacijo predvsem obalnega pasu, s poudarkom na Koprju. Nastajale so prve nove tovarne (Lama, Tomos, Iplas idr.), zrastle je Luka Koper z množico drugih spremljajočih dejavnosti (železnica, Interevropa, špedicije, agencije idr.) V morske zalive vzdolž Izole, Pirana, Portoroža in Lucije so se vgnedila številna turistična naselja, mandrača in marine. S popuščanjem hladne vojne in z ureditvijo odnosov z Italijo se je odprla meja, ki je dala še dodaten pospešek razvoju trgovine, prometa, gostinstva in turizma.

Tako je že ob koncu šestdesetih let prišlo do pravega razcveta obalnega področja, ki je postalo med gospodarsko najvitalnejšimi in hkrati naselitveno najprivlačnejšimi v Sloveniji. Število prebivalcev se je v odnosu na predvojno sunkoma skoraj podvojilo ter je Slovenska Istra danes z okrog 75.000 prebivalci, ki so pretežno koncentrirani na priobalnem pasu, tretji največji slovenski urbani konglomerat, za Ljubljano in Mariborom. Začela se je tudi revitalizacija podeželja, ki se je iz bližnjih primestnih naselij postopoma pomikala v notranjost. Istrani so začeli obnavljati svoje vinograde, oljčne gaje in na novo krčiti zaraščene travnike, njive in terase. V vaseh sta spet vzpodbudno odmevala otroški jok in vrisk. Gospodarskemu razcvetu je sledil tudi ustrezen razvoj družbenih dejavnosti, najprej šolstva in zdravstva, postopoma pa tudi kulture in športa. Mesta so se z nekaterimi svojimi aktivnostmi skušala preriniti v sam republiški vrh (kot npr. galerijska dejavnost, zborovsko petje itd. na področju kulture, pa nogomet, vodni športi in v zadnjem času tudi košarka na področju športa). Razcvet je doživelo tudi likovno in literarno ustvarjanje. Začela se je bitka za tretjo univerzo. Na vaseh so oživela kulturno prosvetna društva in z njimi tudi obujanje kulturne zakladnice Istre.

Motiv iz Glema

Vrnjeno je bilo dostojanstvo istrskim narečnim govorom, ki so bili neposredno po vojni skoraj preganjani v šolah. Seveda so ta hiter razvoj spremljali tudi neizbežni negativni pojavi, zlasti velike ekološke nadloge v obliki nerešenih ali neustrezno rešenih problemov industrijskih in stanovanjskih odpadkov, odlagalšč odpadkov, nezadržno onesnaževanje zraka in morja idr. Ni manjkalo tudi onesnaževanje duha, saj je tudi našo skupnost zajela potrošniška živčnost industrijske civilizacije, ki podreja celotno bitje in žitje predvsem bogatstvu in uživaštvu, tem lažnim bogovom današnjega časa. Slovenska politična pomlad, razpad realističnega sistema in ustanovitev slovenske države so sprostil še dodatne energije, čeprav so bili ti dogodki obremenjeni tudi z negativnimi spremljajočimi pojavi kot sesutje jugoslovanskega trga, gospodarska kriza, kratkotrajna vojna z njenimi rušilnimi učinki, naraščanje brezposelnosti, zahtevni procesi preobrazbe lastnine in ekonomskega sistema idr.

Začeto vrenje na tem prostoru traja naprej in Slovenska Istra nezadržno tipa za svojo novo identiteto. Ta večni prostor na prepihu je ob silnih migracijah zadnjih desetletij spet enkrat postavljen pred nalogo, da na novo prekvapi oblikovano skupnost in ji da svoj novi, trajni pečat. V svoji študiji v obrambo tretje univerze na Obali pravi dr. Dragan Marušič tudi sledeče: »Obala je danes hudo bolna, brez duše in z okoljem, ki komajda še služi svojemu namenu. Prihajajo nove in nove generacije mladih ljudi z izgubljenimi hrepenenji in velikimi načrti... Ti so vselej povezani z odprtostjo v morje... To okolje generira preveč energije, ki se nima ne kako, ne kje izraziti.

Nova pesmarica Gregorja Zafošnika

Ob priliki 90-letnice znanega skladatelja, »staroste slovenskih cerkvenih glasbenikov« Gregorja Zafošnika, je aprila letos pri Slomškovi založbi v Mariboru izšla pesmarica Cerkevne pesmi in spevi. Pesmarica zaobjema veliko število Zafošnikovih skladb. Deli se na dva dela: v prvem najdemo 47 obdobjnih, evharističnih, svetniških in priložnostnih pesmi za mešani zbor, v drugem delu pa 55 različnih berilnih spevov (psalmov).

Če za to ne bo kreativnih poti, si izbere destruktivne alternative. Dodajmo še posebnost obmorskega okolja, v katerem je presežek energije še toliko izrazitejši, nekaj zaradi pogostih stikov z zunanjim svetom, nekaj zaradi njegove psihične ranljivosti.

Zato je potrebno nastaviti institucionalne poti, po katerih se bo ta energija realizirala kreativno, tako na intelektualnem, umetniškem in športnem področju...« Veliki, novi izzivi, torej, za nas vse!

Milan Gregorič

Dr. Jožef Smej - 10 let škof

Mariborski pomožni škof dr. Jožef Smej je v nedeljo, 23. t.m., obhajal 10-letnico posvetitve. Posvetil ga je namreč na binkoštni ponedeljek, 23. maja 1983, v mariborski stolnici nadškof Michele Cecchini. Ob tisti priliki je bilo poleg nadškofa posvečevalca še drugih enajst škofov in 260 duhovnikov. Kakor piše slovenski katoliški tednik Družina, je škof Smej v teh desetih letih zgledno deloval. Je tudi dober pisec, tako v verzih kot v prozi.

V sredo, 2. junija, ob 19.30 bo v Dorenberhu sv. maša za domovino in spravo.

Menišija svojim žrtvam rdečega nasilja

Menišija se imenuje naša pokrajina, ki so ji dali ime menihi iz samostana *Bistra pri Borovnici* in katere središče je vas Begunje.

Bili ste prav gotovo že seznanjeni z vestjo, da pripravljamo dostojen spomenik žrtvam rdečega nasilja, ki so bile v groznem trpljenju pokončane v našem okolju.

Obračamo se na vas s prošnjo, da nam pomagate, ker so nam za ta spomenik potrebna pomembna finančna sredstva. V ta namen smo odprli bančni račun:

Ljubljanska Banka, agencija Cerknica,
50100-620-133-029-72702-20569/92

Nekateri so se tej prošnji že odzvali. Srčno pričakujemo, da se boste njim pridružili še mnogi drugi!

Načrtujemo, da bi spomenik blagoslovili za farno žegnanje v mesecu avgustu 1993. Spomenik bo postavljen na pokopališču v *Begunjah*.

V Menišiji je bilo pobitih čez 200 ljudi, to je četrtnina prebivalcev, kar pomeni, da je bilo prizadetih 112 domov. So hiše, kjer ni sedaj nikogar več. Spomenik bo tudi zanje. Stal pa bo tudi za vse tiste, ki so zaradi posledic grozodejstev osamljeni morali še dolga leta trpeti huda križeva pota.

Vsak dan mi prihajajo v spomin dnevi grozot. Ne morem in ne morem si predstavljati, da je za malo Menišijo bilo mogoče toliko gorja.

Spominjam se in se sprašujem, kdo je krivec teh gnusnih dejanj. Ker je bilo izvajalcev teh del v Menišiji premalo, so prišli pomagači iz sosednih krajev, da so izvršili satanski posel.

Mislím na dela po »osvoboditvi«:

...mislím na križev pot moje trpinčene stare matere Dehinče, ki je bila vržena s kozolca, vsa ranjena od padca in grobega pretepanja, vlečena nato v Cerknico in ubita med potjo.

...mislím na morilsko ekspedicijo nad naše mladoletnike. V strašnem trpljenju, na poti čez Kamno Gorico po izpustitvi iz Teharij jih je bilo pobitih čez 40!

...mislím na vandalsko skrunitev grobov ubitih vojakov.

...še mnogi drugi kruti primeri se mi vrstijo pred očmi!

Spomenik bo kraj molitve in podoba duhovne lepote, ki jo nosimo v naših srcih.

Na dan blagoslovitve bomo molili za naše rajne. Molili bomo tudi za tiste, ki so morali zaradi terorja v tujino in so živeli v pričakovanju na vrnitev, pa je ne bodo nikdar doživeli. Mnogi sploh ne vedo, da ni nikogar več, ki bi jih še pričakoval. Molili bomo za vse tiste, ki žive v upanju, da se jim vrnejo njihovi dragi, pa ne vedo, da nimajo nikogar več pričakovati.

Prosil bom Mater Božjo, naj pomaga njim, ki so podivjali nad našim narodom, da priznajo in obžalujejo svoja grozotna dela, da dobijo milost sprave v prizadetem srcu, da ne odidejo s tega sveta kot levi razbojnik.

Prosil bom, da se vrnejo med nas ljubezen, mir in sožitje in da se krvava zgodovina nikdar več ne ponovi.

Bodimo si vsi bratje in sestre, saj nas veže kri naših mučnikov!

Tomažičev France
Francija

Slovinci po svetu - pozdravljeni!

Vsi čutimo, da mati Slovenija zelo počasi postaja zares mati, vse prepogosto je še mačeha. Pred tremi leti, zlasti pa še predlani, smo bili polni optimizma in nismo računali na tako težke notranje ovire. Izkazalo se je, da je mnogim slovenstvo le sredstvo za poželenje oči ali napuh življenja.

Med drugimi je tudi ministrstvo za Slovence po svetu bilo ukinjeno po zadnjih volitvah, kar ne pomeni posebne škode, saj ni izpolnilo želja mnogih Slovencev po svetu. Kaže, da bo novoimenovani državni sekretar za Slovence po svetu pri zunanjem ministrstvu bolje odgovarjal dejanskim potrebam in pričakovanjem. Saj se nekatere zadeve že skušajo urediti (položaj in odnosi med posameznimi inštitucijami za izseljenstvo, pravičnejša delitev državnega denarja za te namene, demonopolizacija...).

O vseh teh vprašanih se zadnje mesece precej piše in govori, verjetno ne le v Sloveniji. Naše ustaljeno načelo je: naj bo čimveč tistih, ki se zanimajo za Slovence po svetu, nihče si ne more lastiti privilegijev. Te ustanove naj služijo Slovincem po svetu in ne obratno.

Letošnja Nedelja Slovencev po svetu bo 4. julija. Obhajali jo bomo po vseh župnijah v Sloveniji z namenom, da molimo in se osveščamo.

Nabrežina

V ponedeljek, 31. maja, bosta praznovala »zlato poroko« s sveto mašo ob 10. uri bivša ravnateljica Gabrijele Koželj in inženir Viktor Scharth, zvesta bralca in sodruznika Katoliškega glasa in Mohorjevih knjig. Naše iskrene čestitke in voščila! - Na sliki sta pred Marijinim sveetiščem na Vejni. V sredini salezijanec Pintarič iz Švice.

Tudi v Nabrežini je mladina uprizorila preteklo nedeljo poučno igro »Večer pred prvim obhajilom«, kot je deloma razvidno na sliki, ko so jo pred leti dvakrat uprizorili v Doberdolu. (Nedolžna prvoobhajanka spreobrne sestro z molitvijo in daritvijo denarja in slaščic.)

V nedeljo, 30. maja, ob 9.00, bo prvo sv. obhajilo v Nabrežini; zvečer ob 20. uri pa skupne šmarnice pred Marijino kapelico nad postajo.

SLOVENSKO STALNO
GLEDALIŠČE

Milan Kleč

Vsega je kriva Marjana Deržaj

Režija Dušan Mlakar

V četrtek, 3. junija, ob 20. uri.
Po predstavi, ob 22. uri

prijateljsko srečanje ob
zaključku sezone.

Prisrčno vabljeni!

Kočevski Rog

Osrednja žalna slovesnost v Kočevskem Rogu bo odslej zadnjo nedeljo v juniju (letos 27. junija). Božjo službo pri jami Pod Krenom bo vodil ljubljanski metropolit dr. Alojzij Šuštar.

Pogovor z Damjanom Terpinom, nosilcem kandidatne liste SSK za Goriško pokrajino

Kako gledate na situacijo med manjšino tik pred volitvami? Se vam zdi, da ima stranka Slovenske skupnosti to pot še večje možnosti, kot jih je imela v preteklosti?

O tem sploh ne dvomim. Dovolj je že, če pogledamo na spremembe v Evropi po padcu berlinskega zidu, pa bomo videli predvsem eno stvar: narod se je ponovno v najširših prostorih uveljavil kot vrednota. Zaradi nenasilne zmage naroda so padle ideologije, ki so delile iste narode v dva sprta dela, v dve sprti polovici. Na žalost znotraj manjšine te sprtosti oziroma razdeljenosti še nismo presegli, čeprav je bodočnost prav gotovo v povezanosti znotraj istega naroda. In v tej zvezi seveda ni odveč poudariti, da je stranka Slovenske skupnosti tudi v tako zvanih realsocialističnih časih, ki so narod zapostavljali, zagovarjala narod kot temeljno vrednoto, zagovarjala že s svojim obstojem in delovanjem. Čas je stranski dal prav, osebno pa to dejstvo razumem tako, da pač Slovenska skupnost v tem trenutku pomeni osnovo nove ureditve Slovencev v Italiji, osnovo, ki je seveda narodnost sama.

Akcija zbiranja podpisov je tudi na Goriškem presešla vsa pričakovanja. Kako si to dejstvo razlagate in kateri so tisti aduti stranke, ki bi jih želeli še posebej poudariti?

Da je akcija zbiranja podpisov tako izjemno uspela, gre zahvala seveda vsem našim ljudem, pa tudi vsem tistim novim somišljenikom, ki so prepoznali v Slovenski skupnosti v tem trenutku oprijemljivo garancijo za prihodnost, jasno zagotovilo močne in vsak dan močnejše narodnostne identitete. Med aduti stranke bi rad omenil dejstvo, da Slovenski skupnosti v teh prelomnih časih ni potrebno spreminjati imena, in to ni prav majhna stvar. Dosti večji od nas morajo pozabiti na svojo preteklost, nam tega ni treba. Mislim, da to tudi sedaj — ali pa še bolj — vpliva zaupanje v Slovensko skupnost. Čeprav smo verjetno najmočnejša slovenska grupacija, smo v teh časih ostali praktično sami: propadli so vsi poskusi za dosego dogovora s Slovenci

v italijanskih strankah, pa tudi z italijanskimi strankami, s katerimi smo se čutili sorodne. Toda to nam je dalo še večjega zagona in uspeh s podpisimi je potrdil našo izbiro, da smo ostali sami.

Zdi se nam, kot da se je v teh časih Slovenska skupnost nekako modernizirala: padec berlinskega zidu, poglobljeno razmišljanje o narodu, upoštevanje evropskih političnih tokov. Kako bi opredelili stranko v tem trenutku?

Gotovo se je obogatila in prenovila, ne da bi kaj izgubila od svoje pretekle poti. Slovenska skupnost postaja v tem trenutku stranka, ki resnično lahko združuje in povezuje vas in mesto, ljudsko izročilo z njegovo zlahtnostjo, visoko izobrazbo z vsem bogastvom dejavnosti, ki jih premore naš slovenski človek. Mogoče stranka Slovenske skupnosti prav sedaj stopa v svoje najpolnejše obdobje, ko postaja zanimiva za vse različnosti in pestrosti življenja, ki pa želijo združiti svoje sile in poglede okrog lastne narodnosti. V tem smislu sem prepričan, da imamo pred seboj pot navzgor. V stranki bomo storili vse, da bomo izpolnili pričakovanja vse številnejših privržencev.

Vsakoletno romanje na Sv. Goro obeh obmejnih škofij bo v nedeljo, 30. maja. Skupna sv. maša bo ob 16. uri. Iz Gorice bo za slovenske romarje poseben avtobus. Vpisovanje pri Sv. Ivanu in v stolnici. Stroški se poravnajo v avtobusu.

Predstavitve knjige

Sneg na zlati veji

Petek, 28. maja, ob 18. uri v galeriji Katoliške knjigarne.

Delo bo predstavil dr. Dušan Jelinčič, prisoten bo avtor Igor Škamperle.

KATOLIŠKA KNJIGARNA

ZVEZA SLOVENSKE KATOLIŠKE PROSVETE

Prosvetno društvo ŠTANDREŽ prireja v Štandrežu

Praznik špargljev

Sobota, 29. maja, ob 20. uri otvoritev in plesna zabava
Nedelja, 30. maja, ob 19. uri nastop pihalnega orkestra Goriška brda, ritmične skupine iz Nove Gorice.
Sledi ples.
Sobota, 5. junija, ob 17. uri slikarski ex-tempore
ob 20. uri prosta zabava
Nedelja, 6. junija, ob 17. uri tekmovanje v pritrkovanju
ob 19. uri nastop pevskih zborov in štandreške dramske skupine z veseloigro
Obravnava.
Sledi plesna zabava.

Na voljo odlični šparglji, domača pijača in jedača. Bogat srečolov.

Slavje cerkvene pesmi v Štandrežu

Nedeljski koncert cerkvenih pevskih zborov v štandreški župnijski cerkvi je bil res slavje cerkvene pesmi. Te pesmi verniki slišimo vsako nedeljo in za praznike pri sv. mašah, ki v naših cerkvah imajo to posebnost, da je pri liturgiji tudi petje pevskega zbora na koru ali vsaj v cerkveni ladji. To je začudilo že pok. nadškofa Karla Margottija, ko je prišel v Gorico leta 1934. Ni mu šlo v sklad z njegovim gledanjem na liturgijo, ki bi morala biti usklajena z navadami rimske Cerkve in je zato hotel vse »romanizzare«. Pa so se mu naši duhovniki uprli in petje v cerkvi ohranili, kot je bilo pri nas v navadi.

Cerkveno petje je torej del liturgije med slovenskim ljudstvom, zato je vedno bilo tudi v slovenskem besedilu, in to že v času pred zadnjim koncilom, ko si pri sosedih Italijanih in Furlanih slišal le liturgično petje v latinščini. Zato je toliko bolj na mestu, da gojimo cerkveno petje danes po koncilu, ki je živim jezikom odkazal tako pomembno vlogo ravno v liturgiji.

Da to petje v naših cerkvah še vedno vneto gojimo, je pokazal nedeljski nastop cerkvenih pevskih zborov v Štandrežu. Bili so z Goriške in eden iz Devina. Večina zborov poje vsako nedeljo in praznik pri sv. maši, le nekateri ne pojejo vsako nedeljo pri liturgiji, so pa njih člani prisotni pri domačem cerkvenem zboru (npr. deklški zbor Alenka, skupina Akord, zbor Lojze Bratuž). V nedeljo so pa vsi zbori izvajali le cerkvene liturgične pesmi ali v slovenščini ali v latinščini.

Za svoj repertoar so si izbrali največini priznane slovenske skladatelje. Prevladoval je V. Vodopivec (pet pesmi na 29). Potem so si sledili Laharnar, L. Bratuž, Mav, Premrl in drugi. Slišali smo tudi skladbe naših pevovodij, S. Jericija (Vsa lepa si) in Zdravka Klanjščka (Binkoštna).

Skupno je nastopilo devet zborov, ki so vsi, razen enega, odpeli svoj del v prezbitariju. Ob koncu je bila sodba, da so vsi zbori bili dobro pripravljani, nekateri tudi odlično, da jih je bilo veselo poslušati. Nastopile so naslednje skupine: MePZ Štandrež (Ticijana Zavadlav), MZ Štma-ver (G. Devetak), DZ Alenka (A. Černic), MePZ Rupa-Peč (Z. Klanjšček), MZ Akord (M. Špacapan), MePZ Lojze Bratuž (S. Jericijo), MZ Mirko Filej (Z. Klanjšček), DZ zbor Devin (H. Antonič), MePZ Podgora (M. Špacapan). Vsak je odpel po tri pesmi, skupno torej 27 pesmi.

Kratka opomba: Nastop nekaterih zborov je bil predolg za tako priložnost. Naj bi ne trajal več kot deset minut, raje manj. Pa še to: V Gorici pri slovenskih mašah nimamo kakega izrazitejšega pevskega zbora, kot smo ga imeli npr. ob 9. uri na Travniku ali ob 11.30 pri sv. Ivanu. Ali bi se ne dalo to tradicijo obnoviti?

Organizatorju Združenju cerkvenih pevskih zborov moramo k nedeljskemu slavju čestitati z željo, da bi naši pevski zbori še naprej peli Bogu v čast in nam vernikom v veselje.

K.H.

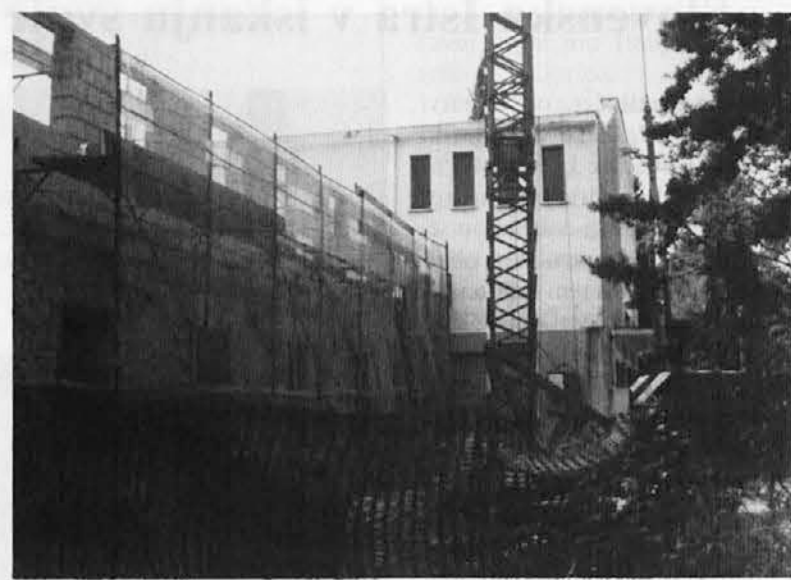
PD »PODGORA«

vabi na

Zaključni nastop gojencev glasbene šole »Emil Komel«

v petek, 28.5.1993, ob 20.30 v župnijski dvorani v Podgori.

Obnova Katoliškega doma

Na Drevoredu 20. septembra v Gorici je že skoraj en mesec odprto novo gradbišče. Celoten kompleks Katoliškega doma (razen nove telovadnice) je potreben temeljite prenove. V njem bodo dobile svoj dostojni sedež mnoge naše organizacije, glasbene in dramske skupine, knjižnica, uradi, arhiv... Vse to bo mogoče počasi urediti z deželnim prispevkom za obmejna področja. Iz tega zakona bo mogoče črpati sredstva le tri leta in krije stroške v višini 71%. Preostali znesek je za nas ogromna vsota, ki jo bomo s skupnimi močmi naših velikodušnih ljudi zmogli zbrati. Tudi glede na neponovljivo priložnost je bilo treba ugrizniti vanjo, saj gre za našo bodočnost. Naši mladini moramo zapustiti lepo urejeno kulturno-športno središče, v katerem bomo imeli vsi skupaj svoj drugi dom.

Mnogi, ki že prihajajo na gradbišče in so razumeli, kako veliko poslanstvo lahko še naprej opravlja to naše središče, že pridno puščajo svoje prispevke v našem uradu na Placuti. Urad je odprt od ponedeljka do petka od 9.00 do 12.30. Dragi rojaki, prijatelji, zdaj je čas za velike korake. Kljub težkim časom jih bomo zmogli, z Božjo pomočjo!

Vsa dela bodo tako razporejena, da ne bodo ovirala normalnega programa v celi sezoni.

Odbor Katoliškega doma

Alojz Rebula v italijanščini

Pisatelj Alojz Rebula je italijanskemu občinstvu v naši deželi še kar dobro znan, saj je govoril že marsikje, kot pisatelja pa ga še niso poznali. Sedaj so tudi italijanski bralci dobili možnost, da ga berejo. V italijanskem prevodu je namreč izšel njegov roman V Sibilinem vetru ali v prevodu Nel vento della Sibilla. Prevod je preskrbela tržaška profesorica Diomira Fabjan Bajc, izdalo pa ga je Založništvo tržaškega tiska. Predstavitve knjige je bila na pobudo šolskega odbornišтва goriške province dne 18. maja na Goriškem gradu.

Knjigo so predstavili Tomaž Pavšič v slovenščini, prof. Fulvio Salimbeni v italijanščini; udeležence je pozdravila odbornica za šolstvo Aleksandra Devetak, povezovala pa je Marjeta Kranner; publika je polno zasedla dvorano pokrajinskega muzeja, večina publike pa je bila slovenska.

Po predstavitvi Tomaža Pavšiča in prof. Salimbenija je povzela besedo prevajalka. Zvedeli smo, da je bil prevod trud dela sedmih let in da je čakal na založnika. Najprej so roman ponudili hiši Einaudi, nato založniku Bompianiju, a ni bilo odziva. Končno se je za izdajo romana odločilo ZTT. Profesorica Fabjan je tudi omenila težave, ki jih je imela pri prevajanju, saj Rebulov slog ni preprost. Pri tem ji je pomagal tudi pisatelj, ki prav dobro obvlada italijanščino.

Na koncu je spregovoril pisatelj sam, ki je pravzaprav Nemesian v romanu. Omenil pa je tudi, kako je v V Sibilinem vetru imel pred očmi tudi nekatere znane osebnosti iz slovenskega in posebej tržaškega sveta.

Odlomek iz romana sta prebrala dva člana dramske skupine režiserja Mramorja.

Bratsko srečanje v župniji sv. Pija X.

V nedeljo, 9. maja, so v goriški predmestni župniji sv. Pija X. obhajali Dan mater. Dan so združili tudi s prijateljstvom med župnijama, domačo in ono v Pevmi. Medse so povabili župnika g. Vojka Makuca, ki je maševal in spregovoril prav o medsebojnem spoštovanju in bratskem sožitju obeh narodnostnih skupnosti. Med mašo je pel cerkveni zbor iz Pevme pod vodstvom mlade Lucije Valentinčič. Poročevalec pravi, da so verniki (italijanski), ki so napolnili cerkev, bili presunjeni ob prijetnih napevih, ki jih je zbor izvajal.

Po končanem obredu v cerkvi so se ustavili še na vrtu pri cerkvi ob svežem nappitu. Župnik don Natale se je zahvalil g. Makucu in gdč. Luciji za njuno sodelovanje in seveda tudi vsemu zboru z željo, da bi se slična srečanja še nadaljevala. Na koncu so vsem materam ob njihovem dnevu podarili posebne spominčke, ki so jih izdelali otroci sami.

Ljudski radio

TEDNIK LJUDSKEGA RADIA

četrtak ob 20.30
nedelja ob 19.30 (ponovitev)

- Logika agresije okužila Hrvaško
- Slovenija v globoki moralni krizi
- Razdrobljenost je poraz manjšinske politike
- Slovenska skupnost je edina slovenska stranka v Italiji

Ob 20-letnici celodnevne šole Frana Levstika na Proseku

Z bogatim kulturnim programom se je Srednja šola Frana Levstika spomnila 20-letnice svojega celodnevnega šolskega delovanja in tako pripravila svečano proslavo, ki se je odvijala v Kulturnem domu na Proseku v soboto, 22. maja. Spored so izoblikovali bivši in sedanji dijaki, ki so se predstavili z glasbenimi in dramskimi točkami. Uvodna misel, ki jo je podal Matjaž Rustja, nam je prikazala izsek iz zgodovinske preteklosti slovenske šole na Proseku in pri tem poudarila pomembno vlogo kulturnega in političnega delavca Ivana Nabergoja, ki je imel velike zasluge tudi na šolskem področju.

Spored so nato nadaljevali glasbeni ustvarjalci - bivši dijaki - ki so z igrali na kitaro, klavir in violo. Sledili so dramatisirani odlomki iz Vorančevega Pisma, iz pridige Kaplana Martina Čedermaca ter Utrinek iz življenja Ivana Nabergoja. V sklenem delu pa je nastopil zbor bivših in sedanjih dijakov, ki je pod vodstvom ravnatelja dr. Mamola zapel nekaj pesmi, številno občinstvo pa je navdušil predvsem s pesmijo Mojo srčno kri škropite.

Za tak bogat kulturni program gre nedvomno izrecna zahvala ravnatelju, profesorjem in vsem tistim, ki so kakorkoli prispevali k izvedbi te šolske obletnice, ki pa bo ostala v zgodovini tudi s čudovito in obsežno publikacijo, ki jo je za to priložnost pripravila Srednja šola Frana Levstika. Iz nje lahko razberemo zanimive zgodovinske podatke iz slovenskega šolstva na Proseku, intervjuje s starejšimi vaščani, prispevke posameznih dijakov, pregled vseh učencev, ki so to šolo obiskovali, ter bogato fotografsko gradivo, ki dopolnjuje tako razvejano šolsko dejavnost.

Bazovica

V nedeljo, 9. maja, je pri nas nastopil ODER 90 iz Gorice in je čudovito lepo zaigral igro Mati pisatelja Ksaverja Meška. Človek, ki jih je gledal, je ostal presenečen, kako zna še današnji mladi človek lepo uprizoriti kulturno bogastvo.

Škoda, da ni bilo udeležbe vredne take lepe igre. Vse drugo je danes vabljivo starim in mladim. Kdo je kriv? Vsak zna, kdo je kriv. Odgo-

Zaključna pesem bivših in sedanjih dijakov

vornost je v nas samih, ki se moramo odločiti za resno obogatitev naše osebnosti. Zelo smo hvaležni članom ODRA 90. Povabili vas bomo v jeseni in pozimi!

Prihodnjo nedeljo, 30. maja, bomo imeli prvo obhajilo. Žal bo letos pristopilo k božjemu oltarju samo 7 otrok. Prvo obhajilo bo ob 9.30.

Aretacije vidnih tržaških politikov

Kariera marsikaterega tržaškega politika bo uničena. Prejšnji teden so organi javne varnosti in finančne straže aretirali več vidnih krajevnih predstavnikov italijanskih vsedravnih strank. To so bivši občinski odbornik ter bivši pokrajinski tajnik PSI Alessandro Perelli, bivša pokrajinska tajnika DC Tripani in Coslovich ter bivši podžupan, socialist Seghene. Aretacije so se vršile v okviru preiskave o podkupninah in nezakonitem financiranju strank, ki se že več kot leto dni odvija po celi Italiji. Tudi v Trstu prihaja torej na dan umazanija. Preiskovalni organi menijo, da so te aretacije šele začetek oz. uvod v širšo akcijo, tako da vsi pričakujemo nadaljnje razplete.

Aretirani bivši socialistični tajnik Perelli je bil med drugim na lanskih parlamentarnih volitvah nekakšen uradni kandidat slovenske komisije pri italijanski socialistični stranki.

Baklada za mir v svetu

Preteklo soboto je bila v dolini Glinščice sugestivna baklada za mir v svetu, ki se je iz cerkvice na Pečah

po strmih poteh spuščala do vstopa v dolino. Udeleženci so se zbrali ob 20. uri v znamenitem svetišču, kjer je don Armando Scafa daroval že običajno sveto mašo. V homiliji se je spomnil napetosti v svetu in v bivši Jugoslaviji. Poudaril je pomembnost kristjanove prisotnosti pri pomiritev-nem procesu. Ta naj bi potekal v smeri ovrednotenja vsake kulture in mimo možnih ideoloških ali verskih razprtij.

Somaševati bi moral tudi škof vikar g. Franc Vončina, ki pa zaradi zdravstvenih razlogov ni bil prisoten. Službo božjo je animiral ubran zbor pod vodstvom Fabia Nesbede.

Birma na Opčinah

V soboto, 22. t.m., so na Opčinah imeli slovesno birmovanje. Zakrament je prejelo deset birmank in birmancev. Birmo je vodil seveda g. škof Bellomi. S svojim petjem sta obred obogatila cerkveni pevski zbor Sv. Jernej in mladinski zbor Vesela pomlad.

obvestila

Apostolstvo sv. Cirila in Metoda iz Trsta bo imelo mesečno mašo za edinost v ponedeljek, 7. junija, ob 17.30 v ulici Risorta 3. Lepo vabljeni!

Klub prijateljstva vabi na zanimiv izlet po Istri »Po poti učencev sv. Cirila in Metoda (Roč, Hum, Draguč itd.)«, ki bo v četrtek, 3. junija. Odhod bo ob 8.30 s trga Oberdan v Trstu. Vpisovanje je možno v trgovini Fortunato, ul. Paganini 2, Trst.

Medžupnijska kateheza, ki jo vodi g. Jože Špeh, bo v sredo, 9. junija, ob 19.45 v ul. Donizetti 3 v Trstu. Prisrčno vabljeni!

Barkovlje vabijo k sv. maši za duhovne poklice in mladino, ki bo v četrtek, 3. junija, ob 17.30. Istočasno opozarjamo na medškofijsko katehezo v ul. Donizetti, 3. za sredo 9. junija ob 19.45. Vodi g. Jože Špeh.

Nižja srednja šola I. Cankar v Trstu vabi na zaključno šolsko prireditev, ki bo v četrtek, 3. junija 1993, ob 20. uri v Marjinem domu pri Sv. Ivanu (ul. Brandesia 27). Učenci bodo predstavili nekaj utrinkov s srečanja manjšinskih šol v Friziji na Nizozemskem in program, s katerim so gostovali.

PD Slovenec ob sodelovanju vinogradnikov iz Boršta in Zabrčca organizira 5., 6. in 7. junija 1993 v Zabrčcu XXIII. praznik vina. Na prazniku bo razstavljenih 18 sort vina (10 vzorcev belega in 8 črnega vina), ki jih je izbrala posebna komisija. V soboto, 5. junija, ob 17. uri odpotje kioskov, zvečer pa ples z ansambлом Krt. Na nedeljo ob 17. uri koncert godbe na pihala Breg, sledi ples s skupino Krt; v ponedeljek pa bo igral ansambel TAIMS.

Seja Slovenske prosvete in priprave na občni zbor SSO

V torek, 1. junija, bo redna mesečna seja Slovenske prosvete v Trstu. Pred počitnicami bodo odborniki pregledali delo, ki jih še čaka pred poletnim preporom. Začrtali bodo program Primorskih dnevov na Koroškem, ki je že v pripravi, pregledali program Drage in Drage mladih ter drugih prireditev in pobud. Tako nameravajo v prvi polovici julija prirediti na Repentabru krstno predstavo lepljenke o škofu A.M. Slomšku kot spomin na tradicijo taborov na Repentabru. Lepljenko je napisal in z igralci naštudiral režiser Aleksij Pregarc.

Na seji bo govor tudi o pripravah na napovedani občni zbor Sveta slovenskih organizacij. Določili bodo tri delegate in dali pobudo včlanjenim društvom, da predlagajo po enega delegata, ki ga imajo pravico imenovati preko Slovenske prosvete kot krovne organizacije. Občni zbor SSO je napovedan za konec junija.

Prof. dr. Stanislav Soban letošnji nagrajenec Sklada Dušana Černeta

Prof. dr. Stanislav Soban, dolgoletni šolnik, javni delavec in zaslužni spremljevalec slovenskega življenja v zamejstvu, je letošnji nagrajenec Sklada Dušana Černeta.

To je odbor Sklada soglasno sklenil z utemeljitvijo, ki bo podana med slovesno podelitvijo nagrade.

Sklad Dušana Černeta obstaja od leta 1975, v spomin na tedaj umrlega slovenskega javnega in kulturnega delavca, časnikarja na postaji Radio Trst A. Nagrade iz Sklada se vsako leto podeljujejo organizacijam ali posameznikom, katerih delo je zaslužno za rast slovenske skupnosti, v duhu demokracije in s spoštovanjem do krščanskih vrednot.

Svečanost bo v **ponedeljek, 31. maja, ob 20.30** v Peterlinovi dvorani v Trstu, Donizettijeva 3.

Razstava krpunov v Repnu

V nedeljo se zaključijo nadvse zanimiva razstava starih in novih krpunov, ki jo je pripravila skupina žensk KD Kraškega doma pod večjim in strokovnim vodstvom Marte Košuta.

Lahko je gledati te razstavljene predmete; nekateri grede kar tako mimo, kakor da bi vse takoj razumeli. A si moramo zamisliti, koliko tru-

da je bilo vložnega, koliko požrtvovalnosti za pripravo. Tudi v tem delu opazimo osveščanje naših ljudi, ki žive v današnji dobi, uprti v prihodnost z bogastvom naše preteklosti.

Prizadevnim ženskam čestitamo z željo, da bi dobile čim več posnemalk.

Praznovanje sv. Leopolda Mandiča pri Domju v nedeljo, 30. maja 1993

Zaradi nepredvidenih ovir se zunanje praznovanje našega zavetnika, sv. Bogdana-Leopolda Mandiča, prenese na zadnjo nedeljo majnika - s sledečim sporedom:

- ob 9.30: redna nedeljska sv. maša v kapeli pri Domju;
- ob 16.00: prazniško bogoslužje; somaševal bo kapucin p. Damaz Rijavec iz Padove, ki je svetnika dobro poznal ter z njim nekaj let živel;
- ob 17.00: (na dvorišču za kapelo) priložnostni govor prof. Ivana Artača in koncert godbe na pihala iz Ricmanj.

Vljudno vabi **Cerkvena skupnost pri Domju**

PD MAČKOLJE
prireja tradicionalni

Praznik češenj 1993

- Petek, 28. maja: ob 17.00 odpotje kioskov; od 20.30 dalje ples z ansambлом Happy Day.
- Sobota, 29. maja: ob 16.30 odpotje kioskov; od 20.30 dalje ples z ansambлом KRT.
- Nedelja, 30. maja: ob 15.00 odpotje kioskov; ob 18.00 začetek kulturnega programa z nastopom: - kvarteta Kapris iz Izole; - gasilske pihalne skupine iz Kamnika; od 20.30 dalje ples z ansambлом KRT.
- Ponedeljek, 31. maja: ob 17.00 odpotje kioskov; od 20.30 dalje ples z ansambлом Happy Day.

Toplo vabljeni!

Slokad sporoča, da je še čas za vpis in da je še več prostih mest v koloniji v Dragi.

Kdor se še ni vpisal, ima še možnost, da se vpiše bodisi na Tržaškem kakor na Goriškem. Samo naj se hitro odloči. Za pojasnila se obrnite na Slokad po telefonu št. 040/226117. V sredo od 9. do 11. ure vpisujejo v Dolini na občini, v četrtek od 8. do 10.

ure v Nabrežini, v Zgoniku od 10. do 11., od 11. ure do 12. ure v Repentabru, na Opčinah ob petkih od 8. ure do 11. ure.

Vedite, da je prispevek za kolonijo zelo nizek. Vsak ga zmore.

Načrtujemo lep celodnevni izlet kakor lansko leto v očarljivi Gardaland.

M.Ž.

Vabilo na javno tribuno na temo

Slovensko šolstvo na Goriškem pred važnimi vprašanji

Nekatera vprašanja in izbire se našajo na celotno zamejsko šolstvo: - zakonska zaščita manjšinskega šolstva

- samostojnost in obstoj slovenskih šol in racionalizacija šolstva v Italiji - smiselnost bojkota volitev v okrajne in pokrajinske šolske svete - jezikovni in narodno identitetni aspekti poučevanja v vrtcih in osnovnih šolah

- eksperimentalni programi na slovenskih višjih šolah - kvaliteta slovenske šole - vprašanje visokošolskih stolic za slovenski jezik in literaturo na univerzah v Trstu in v Vidmu

Le na goriški prostor pa se navezujejo naslednja vprašanja:

- odlok o priključitvi učiteljskega Simona Gregočič v Gorici gimnaziji liceju Primož Trubar v Gorici

- osamosvojitve slovenske sekcije Tehničnega zavoda za industrijo ITI »Galilei«

- delna neuporabnost in nefunkcionalnost centra za slovenske višje šole v Gorici in njegova končna namenskost

Ponedeljek, 31. maja, ob 18.00, dvorana Pokrajinskega sveta, Korzo Italia, 55.

SKGZ, SSŠ
SSO, SSK

Plaketa Š.Z. Soči

V torek, 18. maja, je Svet slovenskih organizacij v prostorih sovenske telovadnice poklonil plaketo svoji članici Š.Z. Soči ob napredovanju v C2 ligo. Spregovorila je predsednica SSO Marija Ferletič in poudarila važno vlogo športnih društev pri vzgoji mladine. Zaustavila se je pri problemih, posebno finančnih, v katerih se je znašel športni svet, in pohvalila vztrajnost Š.Z. Soče, ki kljub težavam dosega tako pomembne uspehe. Čestitala je članom in vodstvu ekipe za vztrajnost in vložen trud. Pohvalila je tudi sodelovanje z društvom Val-Naš prapor in uspeh združene ekipe dečkov na deželni ravni. Po prisrčni zahvali predsednika Š.Z. Soče Marjana Černica, se je srečanje nadaljevalo pri Francetu ob prigrizku in kozarčku.

Berite tudi
katoliški GLAS

Prodaj trisobno stanovanje v Gorici na Travniku. Tel. 040/637085 od 14. do 15. ure.

Kolonija v Forni Avoltri (namesto v Comegliansu) vabi vse otroke od 5. do 16. leta, ki so zamudili redni rok vpisovanja pri občinskih zdravniških asistentkah, naj se vpišejo proti plačilu. Kolonija bo od 5. do 24. julija. Pojasnila dobite v Trstu na tel. št. 43194 in 637250, v Gorci na tel. št. 530924 (od 14. do 15. ure, razen sobote).

Čestitke

V soboto, 22. maja, sta se poročila v Slivnem Cirila Kralj in Niko Pertot, oba iz znanih in zavednih družin. Iskrene čestitke in voščila!

junij - julij - avgust 1993

KULTURA

26.5.	ob 20.30	Katoliški dom	Nastop gojencev SCGV »E. Komel«
29./30.5.	ob 19.00	Štandrež	Praznik špargljev
30.5.	ob 21.30	LJ-1. program	Dokumentarni film o L. Bratužu
2.6.	ob 20.30	Goriški grad	Diplomski nastop Michele De Castro
3.6.	ob 19.30	Doberdob	Sklepni nastop oddelka SCGV
4.6.	ob 17.00	Katoliški dom	Zaključni nastop LIPIZER - (GS Lipizer)
6.6.	ob 8.30	Katoliški dom	Zaključni nastop (IT. UČITELJSKE)
9.6.	ob 20.30	Katoliški dom	Balet (IL BALLETO)
5./6.6.	ob 19.00	Štandrež	Praznik špargljev
8.6.	ob 20.30	Dvor. Fogar	Diplomski nastop: Guido Michelin
9.6.		Palazzetto Veneto-Tržič	Predstavitve poezij Lilijane Vižintin
10.6.	ob 20.30	Katoliški dom	Diplomski nastop: Miran Devetak
12.6.	ob 20.30	Štandrež	Reke mojega življenja
13.6.			Zbor L. Bratuž: sklepni izlet v Škofjo Loko in Veliko planino
19.6.	ob 20.30	Katoliški dom	Sklepni nastop SCGV »E. Komel«
20.6.			Zbor iz Štandreža v Stični na taboru zborov
24.6.	ob 20.30	Sv. Ivan	Sklepni nastop gojencev SCGV
3./4.7.		Števerjan	Festival domače glasbe
21.8.		Štandrež	Gostovanje mladinskega zbora iz Moskve

DAROVI

Za cerkev v Mačkoljah: ob smrti žene, mame in none Marije Smotlak - domača družina 250.000; namesto cvetja na grob pok. Mariji - druž. Šturman s Križpota (77) 50.000; druž. Smotlak (št. 123) 50.000, druž. Zahar iz Boršta 50.000 lir.

Za mešani zbor Mačkolje: ob smrti žene, mame in nove Marije Smotlak - domača družina 100.000 lir.

Za cerkev v Ivančni Gorici: N.N. iz Mačkolj 100.000 lir.

Za cerkev v Rupi: N.N. v spomin na drage pokojne 70.000 lir.

Za cerkev v Gabrijah: Lidija Srebrnič 5.000 lir.

Za barvna okna v Bazovici: N.N. iz Ljubljane 10.000; Pepi Križmančič 10.000; 60-letna poročenca 100.000; Marija Truskotova 20.000; Sloga v spomin Angela Kralja 50.000; Milena in Danilo Poženel v spomin Debenjak Marije 30.000; Eda in Silvano Mihalič ob 25-letnici poroke 50.000; ob krstu Nika Jevnikarja 200.000; Nada Debenjak v spomin na brata Edija 100.000; Vales 10.000; družina Belli v spomin Alda 30.000 lir.

Za cerkev Brezmadežne na Pesku: Družine: Cirelli, Ferfaglia, Racman, Žagar, Schojer po 20.000 lir; ob krstu Fabjane Geri-Racmana 60.000; srebrno poročenca Eda in Silvan Mihalič 100.000 lir.

Za cerkev sv. Roka v Gropadi: Pickotovi 20.000; Vera Koštomaj v spomin moža Edvarda 100.000 lir.

Za Slovensko Karitas: Družini Lapel in Poberaj v spomin Marcela Corva 150.000 lir.

Za misijone: Marija Žagar daruje ob 10. obletnici smrti moža Jožeta 100.000; v spomin na drage starše Antona in Antonijo daruje hči 100.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Majda Legiša z družino (Vižovlje) v spomin na pokojno Gabrijelo Bole in Cvetko Rebec 50.000; Liliana Querzola ob obletnici smrti mame Albine 500.000 lir.

V spomin g. Ljubke Šorli daruje druž. Koršič-Čotar za Pastirčka 75.000 in za Sklad Mitja Čuk 75.000 (skupaj 150.000 lir).

Za cerkev na Sv. Gori: N.N. Podgora 100.000; v spomin na svoje starše daruje Lojze Solvi 50.000 lir.

Za Katoliški glas: v počastitev dragega družinskega prijatelja g. Jožefa Visintina, Anka Terčelj 100.000; Kristina Mazora v hvaležen spomin na g. Ljubko Šorli - Bratuž 100.000; Marija Kenda 100.000; ob obletnici smrti g. Valerije Gruden-Pertot, daruje Majda Cibic 30.000 lir.

Za Pastirčka: v spomin na Ljubko Šorli - Bratuž, Mariza Perat 50.000 lir.

Za cerkev v Mavhinjah: v spomin na pok. svojce daruje Marija Legiša, Mavhinje, 15, 50.000 in v spomin na pok. Ljubko Šorli 50.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: N.N. 2.500.000 lir.

Za Alojzijevešče: N.N. 500.000 lir.

Za misijone: Ana Furlan 100.000 lir.

Za cerkev v Nabrežini: v spomin na drage starše darujeta Zdravko in Vera 100.000; ob krstu Nade Sosič 50.000; Milanič 50.000; ob pogrebu Ivane Bekar Biasi 120.000; Caharija 30.000; Pupis 10.000; Xicheli 10.000; Klanjšček 10.000; ob zlati poroki Koželj-Scharth 80.000; ob obletnici mame Valerije daruje Nada Pertot 100.000; Caharija 20.000; Maiorca 10.000 lir.

V.K. od Sv. Ivana za slovenske misijonarje 100.000; za Sv. Goro 100.000; za Slov. Karitas 100.000; za Katol. glas 25.000 in za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu 25.000 lir.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: v spomin na Gino Cusina daruje hčerka 100.000; Darinka 30.000; Mimi in Pina 60.000; Marta 20.000; Marčela z družino 100.000 lir.

Za SSK - Go: Renato Devetak 100.000 lir.

Vsem podpornikom našega lista in drugim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Vabilo na

Binkoštno bdenje 1993

za mladino goriške nadškofije
sobota, 29. maja

17.30: zbiranje v Katoliškem domu v Gorici
srečanje za slovensko mladino

20.00: odhod proti škofijskemu dvorcu
sklepno bogoslužje in prijateljsko srečanje

SLOVENSKI CENTER
ZA GLASBENO VZGOJO
EMIL KOMEL

Glasbeni poklon gojencev

- **Michela De Castro, klavir**
Diplomski nastop
Dvorana Pokrajinskega muzeja na Goriškem gradu
Sreda, 2. junija 1993, ob 20.30
- **Guido Michelin, klavir**
Diplomski nastop
Auditorium »L. Fogar«, Corso Verdi, 4
Torek, 8. junija 1993, ob 20.30.
- **Miran Devetak, klavir**
Diplomski nastop
Dvorana Katoliškega doma v Gorici
Četrtek, 10. junija 1993, ob 20.30.
- **Glasbena slikanica**
(komorne skupine, solopetje, klavir, kitara)
Dvorana Katoliškega doma.
Sobota, 19. junija 1993, ob 20.30.
- **Pod cerkvenim obokom**
(zbor, orgle, violina, komorne skupine)
Cerkev sv. Ivana v Gorici.
Četrtek, 24. junija 1993, ob 20.00.

Zaključni nastopi gojencev

na podružnicah

- **Župnijska dvorana v Podgori**
Petek, 28. maja 1993, ob 20.30.
- **Župnijska dvorana v Doberdolu**
Četrtek, 3. junija 1993, ob 19.30.
- **Sedejev dom v Števerjanu**
Sobota, 5. junija 1993, ob 16.00.
- **Župnijska dvorana v Štandrežu**
Ponedeljek, 14. junija 1993, ob 20.30.
- **Plešivo - osnovna šola**
Sreda, 2. junija 1993, ob 20.30.

OBVESTILA

Kdor želi na potovanje s Katoliškim glasom v Francijo, naj pohiti z vpisom, ker je na razpolago še nekaj mest. Vpisovanje je odprto do konca meseca maja. Podrobne informacije na upravi Katoliškega glasa vsak dan od 9.00 do 12.30, razen sobote; tel. 533177.

Pepi Žagar

29. 5. 1983 - 29. 5. 1993

Z ljubeznijo se te vedno spominjamo!

Žena Marija in otroci Ada, Dorica, Rudi z družinami

Trst-Rojan, 25.5.1993

KATOLIŠKI GLAS

Tednik

List je nastal po združitvi goriškega tednika »Slovenski Primorec« in tržaškega »Teden«. Prva številka »Katoliškega glasa« je izšla 2. februarja 1949.

Poduredništvo: Trst, ul. Donizetti, 3
Tel. 040/370846 - Fax 040/633307
Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949

Glavni in odgovorni urednik:
Dušan Jakomin

Izdaja: KTD Katoliško tiskovno društvo
Società Tipografica Cattolica srl
Riva Piazzutta, 18 - Gorizia - P.I. 00054100318

Tiska: Tiskarna Budin v Gorici

Cena posamezne številke: 1200 lir

Letna naročnina: Italija 50.000
inozemstvo 70.000
zračna pošta 95.000

Oglasi: za vsak mm višine v širini enega stolpeca: trgovski oglasi in osmrtnice 1000 lir, k temu dodati 19% IVA